

मो०

५४४

४५५

५७ अनशनलोत्सेधामित्यत्र नलवस्य मुक्तत्वा नल शब्देन अंगुलशब्देन अंगुलं ग्राह्यं तलेति पादे पिहस्तस्य नलमंगुलोच्छ्रायमेवमवति ५८ ५९

नेलेशोरोरुपेति हि अक्रूरपुत्रो युवा दृष्टो युवामपातवतस्यैव स्पृष्टः ४८ देवचागतोऽस्म्यध्विसृष्टः परमात्मना को
हिनामभवेत्तस्मिन्नेजसायशसाश्रिया ४९ सदृशस्त्रिषुलोकेषु कृते धर्मात्मनो युवा तेन मेकस्थितः कृत्वा धर्मः क्षेत्रज्ञसं
ज्ञितः ५० प्रादुर्भावाश्च कथिता भविष्याद्दृश्येयथा तत्रैव पुरुषाः श्वेताः पंचेन्द्रियविवर्जिताः ५१ प्रतिबुद्धाश्च ते सर्वे भक्ता
श्च पुरुषोत्तमं तेर्वयंति सदा देवतैः सांस्तरमेतच्च सः ५२ प्रियभक्ता हे भगवानपरमात्मा द्विजप्रियः रमेते सोऽर्चमानो हि
सदा भागवतप्रियः ५३ विश्वभुक्त सर्वगो देवो माधवो भक्तवत्सलः संकतीकारणं चैव कार्यचानितलघुतिः ५४ हेतु
श्चाज्ञविधानं च तत्तैव महायशाः तपसा योज्यं चात्मानं श्वेतद्वीपात्परं हि पत ५५ तेज इत्यभि विख्यातं स्वयं भासावभा
सितं शोतिः सा त्रिषुलोकेषु विहिता भावितात्मना ५६ एतया हि भयावुभ्यां नैष्ठिकं च तमास्थितः न तत्र सूर्यस्तपति न सो
मो भिविश्रजेते न वायुर्वाति देवेश तपश्चरति दुश्चरं ५७ वेदीमष्टनलोत्सेधो भूमावास्था यविष्मरुत एकपादे स्थितो दे
वज्रध्वबाङ्गरुद्राश्च ५८ सागानावर्तयेच्च दंस्तपस्तेपे सुदुश्चरं यद्धत्वा प्रापयस्वैव खयं पशुपतिश्च यत् ५९ ॥

राम०

५४४

६१ सकांतगतचुद्धिभिः अयमिचरीतचुद्धिभिः ६४ अध्यायः धर्मोसीतध्यायिस्तपंचकात्मकं शरीरमेन संकयेन संख्योविद्या सहायो विधेयकलभ्य संख्य

शेषाश्च विबुधेऽप्रेक्ष्येते सदानवराक्षसाः नागाः सुपर्णा गंधर्वाः सिद्धा एतर्धयश्च ये ६० हव्यं कव्यं च सततं विधियुक्तं प्रयुजते
कृतं न तु तस्मै देवस्य चरणावपतिष्ठताः ६१ याः क्रियाः संप्रयुक्ताश्च एकांतगतबुद्धिभिः ताः सर्वाः शिरसा देवः प्रतिगृह्णा
ति वेत्त्यं ६२ न तस्यान्तः प्रियतरः प्रतिबुद्धे मेहात्मभिः विद्येत त्रिषु लोकेषु ततोऽस्मै कांतिकंगतः ६३ इहैव वागतस्तेन विसे
ष्टः परमात्मना एवं मे भगवान् देवः स्वयमाख्यातवान् हरिः आसिष्यतस्तरो मूला युवाभ्यां सह नित्यशः ६४ शान्तौ मोक्षधर्मे
नारायणीये नरनारायणाञ्जुतुः धन्योऽस्य नुगृहीतोऽसि यत्ते दृष्टः स्वयंप्रभुः न हितं दृष्टवान् कश्चिन्न द्ययोनिरपि स्वयं
१ अथ कृत्यो निर्भगवानुद्देशः पुरुषोत्तमः नारदैतद्विज्ञोऽसंख्यं च न समुदाहृतं २ नास्य भक्ता त्रियतरो लोके कश्च
न विद्यते ततः स्वयं दर्शितवान् स्वमात्मानं द्विजोत्तम ३ तपोहितं यत्तत्तस्य यत्स्यान्तं परमात्तनः न तत्तं प्राप्नुते कश्चि
द्विज्ञोत्तम ४ या हि सत्यं सहस्रं सप्तमस्तस्य भवेत्तद्युतिः स्थानस्य सा भवेत्तस्य स्वयं तेन विराजता ५ तस्मा
दुत्तिष्ठते विप्रदेवादिष्वभुवः पतेः क्षमा क्षमा वत्तं प्रेक्षयामि भूमिस्तयुज्यते ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

पद्मोदयविशंतीसुक्तत्रायस र्थः १ २ ३ ४ ५ ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

मो०

५४५

५५५

तस्माच्चित्रिते देवात्सर्वभूतहिताद्भूतः आपोहितेन युज्यते इत्येवंप्राप्नुवतीति च ७ तस्मादेव समुद्भूतं तेजोरूपगुणात्मकं येन सं
युज्यते सूर्यस्ततो लोके विराजते ८ तस्माद्देवात्समुद्भूतः स्पर्शस्तपुरुषो ज्ञातुं येन स्मयुज्यते वायुस्ततो लोकाश्चिवात्समौ
९ तस्माच्चित्रिते शब्दः सर्वलोके श्रवणमोः आकाशे युज्यते येन तत्तत्सिद्ध्यसंभूतं १० तस्माच्चित्रिते देवात्सर्वभूतगतं
मनः चंद्रमा येन संयुक्तः प्रकाशगुणाधारणः ११ समुद्भूतोत्पादकं नाम तत्स्थानं वेदसंज्ञितं विद्यासहायि यत्रास्ते भगवान् ह्य
कमभूकु १२ ये हि निष्कलुषालोके पुण्यपापविवर्जिताः तेषां वै क्षेममध्याने गच्छतां हि जसन्तम १३ ॥ ॥ ॥ ॥

राम०

५४५

आदिसमंस्तोतः स्थेनायणोसम्पद्वृष्टिः पुरुषसदेकाग्रतयायदाशरीरं सर्वोत्तमविस्मरिततदादधसर्वोभोभवति ततोऽदिसपुरुषाकारं
नः क्रमेणपुरुषाकृतिपरिसम्पन्नः स्थितमात्राकारेण तव चेद्मात्राकारेण भवेत्तत्सम्पन्नः श्रीकृष्णमनः अकारेण विरजिन्निरुद्धाव्यहंकारेण

सर्वलोकेतमोहंता आदिसोद्धारमुच्यते आदिसद्व्यसर्वागाश्चदृश्याः केनचित्कचित् १४ परमाणुभूताभूत्वात्तुं
देवंप्रविशंस्तु तस्मादपिच निमुक्ता अनिरुद्धतनोस्थिताः १५ मनोभूतास्ततोभूत्वा प्रधुञ्च प्रविशंस्तु प्रधुञ्चापि
निमुक्ता जीवंसेकवर्णततः १६ विंशतिविप्रप्रवाः सात्त्वाभागवर्तेः सह ततस्त्रैगुणपहानास्ते परमात्मानमंजसा
१७ प्रविशंति द्विजश्रेष्ठाः क्षेत्रज्ञनिर्गुणात्मकं सर्वावासंवासुदेवं क्षेत्रज्ञं विद्विजततः १८ समाहितमनस्काश्च
नियताः संयतेन्द्रियाः एकांतभाषोपगता वासुदेवं विंशतिं १९ आवाप्तपिच धर्मसंगृहे जातो द्विजोत्तम रम्पावि
शालामाश्रितपउग्रसमास्थितो २० येतुत स्मैव देवस्य प्रादुर्भावाः सुरप्रियाः भविष्यंति त्रिलोकस्थास्तेषां स्व
स्तीसथो द्विज २१ विधितोऽनयुक्ताभ्यां यथापूर्वं द्विजोत्तम आस्थिताभ्यां सर्वैरुद्धं तं सम्पगनुत्तमं २२ ॥

विशेष्यता तदपि अनिरुद्धाकारतां परिसम्पन्नकार्थं सत्तात्मीनि प्रधुञ्चास्ते मनसितरपिमकार्थं अंतर्यामिणि संकर्षणास्ते जीवेषु इत्यपद
र्थे प्रविशंति तमपि परिसम्पन्नवर्तुणः देमात्रादेशु द्वैत्राणि वासुदेवास्ते महाकाशकल्पधराकाशवत्प्रविशेरिति १६ विशालावदरी १७

मो०

५४६

५५६

भगवत्परांशोऽस्तीत्यादिवाक्याल्लनीयस्य विश्वस्य कल्याणं चित्तं भवति २० अध्यायः देवतां कायजेतोत्पादिप्रजापतस्पोत्तरमुक्तविधिनाके

आवास्यामपि दृष्टं चेतोऽपि तपोधन समागतो भगवता संकल्पं कृतं वास्तथा २३ सर्वहिंनो संविदितं त्रैलोक्यस्य च
राचरे यन्विष्मतिवत्तं वावर्त्तते वा शुभाशुभं सर्वसंते कथितवान् देवो महामुने २४ वैशंपायन उवाच एतच्छ्रुत्वा
तपोर्वाक्यं तपसु ग्रेवर्त्तते नारदः प्रोज्जलिर्भूत्वा नारायणं परमं २५ जज्ञाप विधिवन्मन्त्रान् नारायण गतान् च
हून् दिव्यं वर्णं सहस्रं हि नारायणं अग्रे २६ अवसत्समहातेजा नारदो भगवान् त्रिभिः तमेवाभ्यर्चयन् देवं नरना
रायणोर्चते २७ श्रोतो मोक्षधर्मे मुनाय राणीये वैशंपायन उवाच कस्यचित्त्वथ कालस्य नारदः परमेश्वरः देवं
कृत्वा यथा न्यायेऽपि च क्रेततः परं १ ततस्तं वचनं प्रादुष्येष्टो धर्मात्मनः प्रभुः कदम्पते हि जग्रेष्टु देवपित्रे च कल्पते
२ त्वयामतिमतां ग्रेष्टतन्मेशं स यथागमं किमेतत्कियते कर्मफलं वास्य किमिष्यते ३ नारद उवाच त्वये तत्कथि
ते देवैव कर्त्तव्यमित्यपि देवतं च परेयतः परमात्मा सनातनः ४ ततस्तस्माद्वितो नित्यं यजेतैव कुरुमव्ययं तस्माच्च
प्रसृतः पूर्ववद्वा लोकपितामहः ५ ममैव पितरं ग्रीतः परमेष्वप्यजीजनत् अहं संकल्पजस्तस्य पुत्रः प्रथमकलितः

५५२

ननु द्रुपो देवपित्रं तथैव चेत्तस्पोत्तरमाह कस्यचित्त्वथ त्यादिना १२ ममपितरं प्रजापतिं ब्रह्मा परमेश्वीति संवदः ६ ॥ ॥ ॥

राम०

५४६

नारोदक्षणायात्यजापतेः सकाणामुनर्नमप्रोपतिहरेवशेति। तस्यवद्गणाः नारायणविधौतांत्रिकेष्टजादौश्रुतिस्वेतिअग्निष्टात्रादीनपुत्रानपितरोदेवा

यजामिधैपितृन्साधोनायपणविधौकृते एवंस एवमगवामितामातापितामहः १ इत्येतेपितृयज्ञेषुतथानित्यंजगत्पतिः
श्रुतिश्चाप्यपरदेवीपुत्राद्विपितरोयजन वेदश्रुतिः प्रनष्टाचपुनरध्यापितोसुतैः ततस्तेमंत्रदाः पुत्राः पितृत्वमुपवे
दिरे २ नूनंमुनेस्तद्विदितेयुवयोर्भावितात्मनोः पुत्राश्चपितरैरेवपरस्परमष्टजपन् १० त्रीन्विजान्यस्मैवेष्ट्याष्ट
वेदत्वाकुशानिति कथंनुपिदसंज्ञातेपितरोलेभिरेपुत्र ११ नरनारायणाञ्चतुः ३मादिधरणीपूर्वनष्टासागरमेखला
गोविंदउज्जहारामुवागहंरूपमास्थितः १२ स्थापयित्वातुधरणीस्वेस्थानेपुरुषोत्तमः जलकर्मलिप्तगोलोकका
यार्थमुद्यतः १३ प्राप्तेचाद्रिककालेतुमध्यदेशगतिरेवो दंष्ट्राविलग्नोस्त्रीमिडात्रिधूयसहस्राप्रभुः १४ स्थापयामा
संवैष्ट्यांकुशानास्तीर्थनारद संतेष्ट्यात्मानमुद्दिश्यपित्रंचक्रैयथाविधि १५ संकल्पित्वात्रीमिडानैवेनैवविधि
नाप्रभुः आत्मगात्रोष्मसंभूतैः स्नेहगर्भैस्तिलैरपि १६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अध्यायासुरैः सहयुद्धार्थगतास्तत्रस्वेगोपितानांतेषांश्रुतिः प्रनष्टानप्रतिमातिर्तस्तेपुत्रेभ्यरेववेदमधीतवन्तस्ताव्यापिकायुगगांतरप्रसिद्धास्त्व
ता २ पूर्वपुष्ट्यांकुशानरत्नातत्रपित्राद्युद्देशेनपिजांमष्टजपन्नितिसंबंधः १६
न्यस्य

मो०
५४७

547

अहं हीति पितरः पितृन् १८ विष्णोः शान्तामद्विपित्तरां मूर्तिः पिंदासेवत्याहं दृष्ट्वा भ्यामिति २० पिता पितामहश्चेत्यादिना आहं सर्वविष्णुदे

प्रोक्ष्यायवर्गे देवेशः प्रादुर्गः कृतवान्त्वयं मर्यादास्थापनार्थं च ततो वचनमुक्तवान् १० दृष्ट्वा कपिरुवाच अहं हि
पितरः सप्तमुद्यतो लोकस्तवयं तस्मांचितयतः सद्यः पितृकार्यविधीमगन् १८ दृष्ट्वा भ्यामिति धन्ताममैते दक्षिणादि
शं आश्रिता धरणी पिंदास्तस्मात्पितर एव ते १९ त्रयो मूर्तिविहीनो वै पिंदा मूर्तिधरास्त्वमे भवंतु पितरो लोके मया सृष्टाः
सनातनाः २० पिता पितामहश्चेव तथैव प्रपितामहः अहं मे वात्र विज्ञेयस्त्विषु पिंदा मूर्तिधरास्त्वमे भवंतु पितरो लोके
सुसंस्थितः २१ नास्मिन्नेत्रो धिकः कश्चित्को वा न्येभ्यो मया स्वयं को वा मम पिता लोके अहं मे वा पितामहः २२ पितामह
पितो चैव अहं मे वात्र कारणं इत्येतदुक्त्वा वचनं देवदेवा दृष्ट्वा कपिः २३ वाराहपर्वते विप्रदत्त्वा पिंदां नम विस्तरान् आत्मा
नं पूजयित्वैव तत्रैवादर्शने गतः २४ एषा तस्य स्थितिर्विप्रपितरः पिंदां संज्ञिताः लभंते सततं पूजां दृष्ट्वा कपिवेवाय
था २५ ये यजंति पितृन् देवान् गुरुं देवैवातिथीं स्तथा गार्देव द्विजमुख्यं श्वश्रुत्वीमातरं यथा २६ कर्मणा
मनसा वाचा विष्णुमेव यजंति ते अतर्गतः समगवान्सर्वे सत्त्वशरीरयः २७ समः सर्वेषु भूतेषु ईश्वरः सुखे दुःखयो
ः महान् महात्मा सर्वोत्तमानां गणराशिरुत्तमः २८ शान्तो मोक्षधर्मेषु नाण्यरागी च ॥ ॥ ॥ ॥

वत्समेव हीति विप्रकारे दर्शितः

२१

२२

२३

२४

२५

२६

२७

२८

२९

३०

राम०
५४७

श्रुत्वेतन्नारदो १० ११ अस्मत्तास्ये सर्वभूतात्मके विष्णोर्दोहमकुर्वीत न परमेश्वरः सम्पन्नार्थनीय इति ११ १२ १३

वैशंपायन उवाच श्रुत्वेतन्नारदो वाक्यं नरनारायणो गिरित् अत्यंतं भक्तिमान् देवे एकान्तित्वमुपैषिवान् १ प्रोष्य वषे
सहस्रं तु नरनारायणाग्रमे अतो भगवदास्थानं दृष्ट्वा च हरिं मय्ये २ हिमवतं जगन्माश्रुयन्नास्त्वकं आश्रमः
तावदिष्यात्ततः पत्नौ नरनारायणाह्वयी ३ तस्मिन्नेवाश्रमे रम्पेते पतुस्तप उन्नमं त्वमप्यमितविक्रान्तः पात्रवा
नाकुलोदरः ४ पवितात्मा घसं वृत्तः श्रुत्वा मामादितः कथं नैव तस्मापरो लोको नायं पार्थिव सत्तम ५ कर्म
णामनसा गता यो द्विष्याद्विष्णुमयं स ज्ञेति पितरस्तस्मिन् नरे केशवतीः समाः ६ यो द्विष्याद्विष्णुमयं देवना
रायणां हरिं कथं नाम भवेदेष आत्मा लोकस्य कस्यचित् ७ आत्मा हि पुरुष आश्रये यो विष्णुरिति स्थितिः यस्य
यगुरुस्माकं न विर्गधवती मुनः ८ तेनैतत्कथितं जातमाहात्म्यं परममयं तस्माच्छ्रुत्वा चेदेकं कथितं च तवा
ननु ९ नारदेन तु संप्राप्तः सरहस्यः स संग्रहः एष धर्मो जगन्नाथः साक्षान्नारायणाक्षरं १० एवमेव महान्
धर्मः स ते पूर्व नृपोत्तम कथितो हरिगीता सुसमासविधिकल्पितः ११ कृष्णं देयाय नमो संविदि नारायणं भु
वि कोत्सवः पुरुषं व्याघ्रमहाभारतं रुद्रं देवतं धर्मो ज्ञानविधौ श्रेयको प्रयात्तमते प्रभुं १३ ॥ ॥ ॥

मो०

५४८

१४ एतत्तुर्गुणैर्वेदस्मृतये १५ सहीतिः सः नारायणः शमस्मनियमोनिग्रहस्तस्यः यसाः नियमाश्चयंचपंच श्रीहिसाहयः सत्साहयश्च १७
कृतधर्मः कृतयुगधर्मः सत्साहिः तद्विद्वा १८ १९ चत्वारः वासुदेवं संकषेण प्रद्युम्नानिरुद्धाख्या आत्मनः तान्धारयति सतया। पुत्रं

548

वर्तमानं महायज्ञो यथा संकल्पितस्त्वया संकल्पिनाय्वमेधस्त्वं कृतधर्मश्च तत्त्वतः १४ सौतिरुवाच एतत्तुमहदा
ख्याने श्रुत्वा पार्थिव सत्तमः ततो यज्ञसमाप्त्यर्थं क्रियाः सर्वाः समाश्रित १५ नारायणीयमाख्यानं मे तत्रैकथि
तमया एष्टे न शो न काये न नैमिषारणपवासिषु १६ नारदेन पुरा यद्देगुरवे तु निवेदितां ऋषीणां पादुवानां च श्र
एवतोः कृत्स्नभीष्मयोः १७ सद्भिर्परमर्षिर्जनभुवनपतिः पृथुधरिगिधरः श्रुतिविनयनिधिः शमनियम
यमपरे हि जवरसहितस्तव च भवतु गतिर्ह रिमरहितोऽस्य सुरवधकरस्तपसा निधिः सुमहतां यशसां च भाजनं म
धुर्केरम हा कृतधर्मे विदां गतिदोः भयदो मस्व भागदो रक्तशरणं सते १८ त्रिगुरो विगुराश्च तुरात्मधरः पृ
त्तैष्योश्च फलभागहरः विदधातु निसमजितोति च लो गतिमात्मगां सकृत्तिनामृषीणां १९ तं लोकं साक्षि
रामजं पुरुषं पुराणं रविवर्णं मोक्षदं रगतिं वदुः प्रणामध्वमेकमनसो यतः सलिलोद्भवोऽपि तमर्षिप्रणतः २०

वाष्पादि इष्टमग्निहोत्रादि आत्मगां प्रत्यक्तु गामिनी सलिलं उद्भवो यस्य नारायणः शेषशायी तं ऋषी वासुदेवं २० ॥

राम०

५४८

लोकस्यावक्तोर्द्वयोनिः अमृतस्य मोक्षस्य परं स्थानं परं पदं नीयेह उरारुत नृपं ध्यातमिति पाठो ज्ञेयः पतात्मनि निरुद्धचित्तैः २१ अध्यायः १६२
श्रुते भगवतस्तस्मादिदं ध्यायेत् प्रावावतारस्य प्रयोजने माहात्म्यं च प्रतिपादयति तस्मात्तस्यैव रजसमो भवेदशनशस्तिरोहितायो भवति स

स हि लोकयो निरमृतस्य परं स्थानं परायणमचलं हि पदं तत्सारं योगिभिरुदाहरधुतं बुध्या यतात्मभिरिदं सनातनं
११ श्रोतौ मोक्षधर्मे धुना एषणीये शौनका उवाच श्रुते भगवतस्तस्मात्माहात्म्यं परमात्मनः जन्मधर्मे हे वैवत
रनारायणात्मकं १ महावराहसृष्ट्या च पिंडोत्पत्तिः पुरातनी प्रवृत्तौ च निवृत्तौ च यो यथा परिकल्पितः २ त
थाचनः श्रुतो ब्रह्मन्कथ्यमानस्त्वयानघ यच्च तत्कथितं पूर्वं तथा हयशिरो महत् ३ ह्यकव्यभुजो विष्णोरुदक्
पूर्वमहोदधौ तच्च दृष्टं भगवता ब्रह्मणा परमेष्ठिना ४ किंतु त्वादि तं पूर्वं हरिणा लोकधारिणा रूपं प्रभावं म
हताम पूर्वं धीमतां च ५ दृष्ट्वा हि विबुधैश्च मपूर्वममितीजसं तदश्च शिरसं पुराणं ब्रह्मा किमकरोन्मुने
एतन्नः संशयं ब्रह्म न पुराणं ज्ञानसंभवं ७ कथयस्वोत्तममते महापुरुषनिर्मितं पावितास्मत्पया ब्रह्म न पुराणं
कथयता कथां ८ सत्त उवाच कथयिष्यामि ते सर्वं पुराणं वेदसंमितं जगो यद्गवान्व्यासो गतः पारिक्षितस्य

त्वेन तु अर्थतः सम्पदप्रकाशत इति ह्यकव्यभुजः मूलविभुज इति तात्पर्यः अकारांतः शब्दः उदकपूर्वकः शानकारो महोदधौ तत्समीपे
५ अर्धं प्रागदृष्टं अर्धं अदुतं ६ ७ ८ ९

लोकस्यावक्तोर्देयोनिः अनन्तस्मोक्षस्यपदस्याने पदपरनीयेहउत्तरजतुनं ध्यातमिति पाठो जरापतात्मनि निर्दिष्टचित्तैः ॥ अध्यायः १६२
ऋते भगवतस्तस्यादिर्ध्यायो ह्येवावतारस्य प्रयोजने माहात्म्ये च प्रतिपाद्यति तस्य तात्पर्यं राजसमो भवेदानशक्तिरोहिताया भवति स

सहिलोकयो निरमृतस्य पदं स ह्यं परायणमचलं हि पदं तत्सारव्ययोगिभिरुत्तरधृतं बुध्या यतात्मभिरेतं सनातनं
११ शान्तौ मोक्षधर्मे सुनारायणीये शौनका उवाच ऋते भगवतस्तस्या माहात्म्यं परमात्मनः जन्मधर्मे हे चैव न
रनारायणात्मकं १ महावराहस्यैव पिंडोत्पत्तिः पुरातनी प्रवृत्तौ च निवृत्तौ च योग्यथा परिकल्पितः २ त
द्याचनः ऋतो ब्रह्मन्कथ्यमानस्त्वयानघ यच्च तत्कथितं पूर्वं तया ह्यशिरो महत् ३ ह्यकव्यभुजो विष्णोरुदक्
पूर्वमहोदधौ तच्च दृष्टं भगवता ब्रह्मणा परमेष्ठिना ४ किंतु त्वादितं पूर्वं हरिणा लोकधारिणा रूपं प्रभावं म
हताम पूर्वं धीमतां च ५ दृष्ट्वा हि विबुधैश्चैव पूर्वममितीजसं तदश्वशिरसं पुराणं ब्रह्मा किमकरोन्मुने
एतन्नः संशये ब्रह्म न पुराणं ज्ञातं संभवं ७ कथयस्वोत्तममते महापुरुषनिर्मितं पावितास्मत्तया ब्रह्म न पुराणं
कथयता कथा • सत्त उवाच कथयिष्यामि ते सर्वं पुराणं वेदसंमितं जगो यद्भगवान्व्यासो राज्ञः पारिषितस्य

त्वेन तु अर्थतः सम्पदप्रकाशत इति ह्यकव्यभुजः मूलविभुजो रित्वाक्तः अकारांतः शब्दः उदकपूर्वरेण शान्तकारो महोदधौ तत्समीपे
५ अपूर्वप्रागदृष्टं अपूर्वं अदुते ६ ७ ८ ९

मो०
५४६

१० दर्शितवान्नतत्प्रशशिरूपं ११ वेदोवेदहर्तावेदध्यायीवेदहरणमिसादिकं सर्वभगवद्दीनामात्रमिति पृष्टम्योत्रं वक्ष्यन्तज्जनेन सष्टि
मेवतावदुपक्रमते यत्किंचिदिति देवस्वद्विभिः १२ ईश्वरसंकल्पमात्रेः १३ लयमाह भूतेति १४ अक्तेमहत्तेमनोलीनं चेत्तु व्यक्तमपि अव्यक्तं
गुणसाम्यावस्था गते सति पुरुषत्वमर्थं पुंसि सर्वगते ब्रह्मणि लीने सति प्रलयावस्थायौ १५ तमएवाभवत्सर्वविज्ञानसर्वलुप्तमित्यर्थः त

५५१

श्रुत्वा शशिरसो मूर्तिं देवस्य हरी मेधसः उत्पन्नसंशयो राजा स ते देवमचोदयुत् १० तमेन पञ्चाच यत्तदर्शितवान्
ह्यादेवं हयशिरोधरं किमर्थं तत्तमभवत्तन्माम्ब्रह्मसत्तम ११ वैशंपायन उवाच यत्किंचिदिह लोके वेदे हसत्तं विज्ञापते
सर्वं ये च भिरविहं भूते रीश्वरस्वद्विभिः १२ ईश्वरो हि जगत्तदा प्रभुर्नारायणो विण् भूतान्तरीमाचरेत् सगुणो निगुणोऽपि च
१३ भूतप्रलयमसंतं शृणु घटपसत्तम धारणामथ लीनायाममुं वैकारां वैपुरा १४ ज्योतिर्भूते जले चापि लीने
ज्योतिषि चानिले वा यो वा काशसंलीने आकाशे च मनोनुगे १५ अक्ते मनसि संलीने व्यक्ते वा व्यक्ते तां गते अव्यक्ते पु
रुषं योते पुंसि सर्वगतेऽपि च १६ तमएवाभवत्सर्वं न प्राजायत किंचन तमसो ब्रह्म संभूतं तमो मूलान्तात्मकं १७ ॥

मसः सकाशात् ब्रह्मजगत्कारणपरम्यो मात्ममुत्पन्नो तमः कुत उत्पन्नमिमांसा काशायामाह तमो मूलान्तात्मकमिति अधिष्ठानमात्रात्मकं ब्रह्म इव
ज्जुमात्रात्मकः तन्मूलान्तं स्वाध्यासनामसा उपेतं सत्तु विश्वे भावाः सर्वरूपं संज्ञानामतदंतप्रपंचात्मकमित्यर्थः यौरुषी वैराजी १७ ॥ ॥

राम०

५४६

अनिरुद्धवस्त्रमस्योच्चयकृतसंज्ञितो ज्ञेयः १८ विधानि विशेषावेत्तात्राकारवेतो हतिः अमुनिवेशे च त्रहतिः शयने च पवित्रं जगाम १९ सखवि

नीदृश्वभावसंज्ञातं पौरुषीतनुमाश्रितं मोनिरुद्धरतिप्रोक्तस्तत्प्रधानं प्रचक्षते १८ तद्व्यक्तमिति ज्ञेयं त्रिगुणं नृपसत्तम वि
द्यासहायवान् देवविद्युक्सेना हरिः प्रभुः १९ अप्रेव शयने च केनिद्रा योगमुपायतः जगतीश्वतयनसृष्टिचित्रावद्रु
गोभवा २० तस्मिन् विद्यतः सृष्टिमहानात्मगुणः स्मृतः अहंकारस्ततो जातो ब्रह्मसत्तु चतुर्मुखः २१ हिरण्यगर्भो भग
वान् सर्वलोकपितामहः पद्मेनिरुद्धात्मैकतत्तदापद्मनिर्भेश्वरः २२ सहस्रपत्रधुतिमानुपविष्टः सनातनः दृष्टो भु
तसंकाशो लोकानां पोमयात्प्रभुः २३ सत्त्वस्थः परमेश्वरसत्तो भूतगणान् सृजन् पृथगेव च पद्मस्य पत्रैः सूर्याशुसप्रमे
२४ नारायणहृत्तो विदुः अपामास्तो गुरोर्गुरो जावपश्यत्स भगवाननदिनिधनोऽच्युतः २५ एकस्तत्राभवद्विदुर्म
ध्वामोरुचिरप्रभः सतामसो मेधुजातस्तदा नारायणजया २६ कलिनस्तपोविंदुः कैरभोरजसस्तसः तावत्पधावतां
द्यौतमोरजगुणान्वितौ २७ बलवंतौ गदा हस्तौ पद्मनालानुसारिणौ दृष्टान्ते रविदस्यं ब्रह्माणममितप्रभं २८
सृजंतं प्रथमं वेदांश्चतुर्ष्वारुविग्रहान् ततो विग्रहवन्तौ तौ वैराजदृष्ट्या सुगन्तौ २९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

५१

विदुषो जगतः सृष्टिचिंतयन् वद्रुः संप्रजापयेति रक्षणं कुर्वन् २० २१ पद्मे ब्रह्मादे अनिरुद्धाहंकारतः संभूतोऽविर्भूतः ब्रह्मा २२ २ पद्मस्य पत्रैश्च
देवदेवो २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ॥

मो०
५५०

५५०

३६ रजस्तमोभ्यामभिनेते नष्टज्ञानेति श्वरगुणवत्तपध्यानादीनाज्ञाननामार्थमनुसरणीयश्चाशयेनाह आनमस्तेति ३८ तुभ्यं तवलोकधाम

महसाजगदहर्तुर्वेदानब्रह्मणः पश्यतस्तदा अथ तोरानवशेषो वेदानगत्त्वसनातनान् ३० रसां विविशतुस्तूर्णमुदक्पूर्णे
महोदधौ ततो हतेषु वेदेषु ब्रह्माक्षरमलमाविशत् ततो वचनमीशाने प्राह वेदैर्विना कृतः ३१ ब्रह्मावाच वेदामपरमं चक्षु
वैराग्ये परमं वलं वेदामपरमं धाने वेदामेव ब्रह्मवोत्रं ३२ ममेवेददत्ताः सर्वे दानवाभ्यां वलदितः अधकारहिमे लोका जा
ता वेदैर्विना कृताः ३३ वेदान्ते ते हि किं कुर्यां लोकानां सृष्टिमुत्तमां अहो वत महत्तुः खे वेदनाशनं जंमम ३४ प्राप्तं
दुनोति हृदयं तीव्रशोकपरायणं को हि शोकार्णवे मंग्रमामितो धसमुद्धरेत् ३५ वेदांस्तोष्वानेयन्नष्टानकस्पचाहं
प्रियो भवे रत्ने वं भाषमाणा स्पव्रह्मणो नृपसत्तम ३५ हरे लोत्रार्थमुद्भूता बुद्धिर्वेद्धिमतां च ततो जगौ परं जप्यं प्राज्ञं
लिप्रग्रहः प्रभुः ३६ ब्रह्मावाच ॐ नमस्ते ब्रह्म हृदय नमस्ते मम पूर्वज लोकाः भुवनः प्रेषसां स्य योगिनिधि प्रभो ३७
व्यक्ता व्यक्तकरी चित्तं त्वं पश्यानमास्थित विश्वभुक् सर्वभूतानां मेतरात्मन् तपोनिज अहं प्रसादजस्तुभ्यं लोकधामस्य

यं भुवः ३८ " " "

प्रकाशकः सचोमोखयं भस्वतस्य ३९

३९

३९

३९

३९

" "

राम०
५५०

त्वत्तोमर्शिताननुज्ञानमप्रतिप्रयस्यैवैगपंचजगत्तेः सद्यैवैवधर्मश्चसहसिद्वचतुष्टयमितिस्मत्पासहायमीक्षां चक्रेयन्मदनान्नास्तिकस्मान्निवेमेमी
 तिकस्माद्यभेद्यतद्वितीयोद्देभयंभवतीतिश्रुत्यानन्दाध्यायचवत्तगः स्वतः सिद्धज्ञानत्वमुक्तं। सतिचज्ञानेजन्मातरंनास्तीतिकथंनस्मसप्रजन्मानु
 यजे। अभ्युपगमेलाज्ञानसिद्धज्ञानस्यैवैकत्वंअतोव्यर्थेनोक्षधर्मान्वाख्यानमितिचेत्अत्रचमः अत्रसहकारादुत्पन्नश्चतुर्मुखस्वस्यैवैगजेरुपेस
 र्वनामरूपात्मकमनुसंधानेनमन्यतेयद्यद्यत्तकाशनेतत्तद्देवात्सन्मितिनावेतिवैगजनिजन्मानीति। स्थूलैप्रपंचात्मकमानसंभोगहारमनस्तत्तिक

त्वत्तोमेमानसंजन्मप्रथमं द्विजपूजितं चाक्षुषं वैद्वितीयं मेजन्मचासीत्पुनरतनं तत्प्रसादात्तुमेजन्मतृतीयं वाचिकं महत्
 त्वत्तः अवराजं चापि चतुर्थं जन्ममेविभो नामसंचापिमेजन्मतत्तः परममुच्यते अंजं चापिमेजन्मतत्तः षष्ठं विनिर्मितं
 १२ च सप्रमं जन्मपद्यजन्मेतिवैप्रभो सर्गसर्गस्यहंपुत्रस्तवनिगुणवर्जितं ४० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

प्रथमं वैगजजन्मारूपप्रपंचात्मकं चाक्षुषं ततोपि वास्यत्वात् द्वितीयं वचनमात्रोपस्थापितमेरुसर्गाद्यात्मकं ततोपि वास्यत्वात् तृतीयं। अस्मभोगप
 तयात्तर्गस्योपस्थापकोवेदात्मानामप्रपंचस्तेतोपि वास्यत्वाच्चतुर्थः नामसमिति। अग्निदेवसद्याराजतेनमंगधप्रपंचात्मकं नामोलेखपूर्व
 करूपस्मारकं तयाततोपि विहिंरं गत्वा तपंचमं अंजं ब्रह्मांशं तद्वर्णनसंस्कारं जं वासनात्मकं स्वाप्रपंचमयं ततोपि वास्यं षष्ठं ततोपि वास्यं पद्य
 तेगम्यतश्चिवापाद्यं सर्वप्राप्तिधीवासनोद्देधकं कारणात्मकमिदं सप्रमं। इतोपि वास्यत्वं शुद्धिन्मात्रोद्यमः सर्वेषु कार्येषु नुर्गत्वात्पिताहं
 च त्वत्तत्तैवकार्यसप्तकरूपेण भासन्तया तत्तुत्रोस्मीत्याह सर्गसर्गश्चि ४० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

मो०
५५१

प्रधानं मुष्णिगुणः सत्त्वेन कल्पितः शुद्धसत्त्वमयशरीरस्थः ४१ यतो वेदचक्षुरहं अतः वेद्योतिगः कालजित् ४२ अध्यायशेषः स्पष्टार्थः ५० ५१

हंते प्रिये

551

प्रथमः पुंश्रीकाक्षप्रधानगुणकल्पितः तमीश्वरः सभाचरस्वकर्मबंधं त्यज्यमुवः ४१ त्वया विनिर्मितो हं वै वेदचक्षुर्वे
द्योतिगः तमे वेदाहतास्वक्षुरंधोजातोऽस्मि जाग्रहि ४२ दृष्टव्यं चक्षुषि मम प्रियोऽस्मि मे संवस्तुतः स भगवान्पुरुषः स
र्वतो मुखः ४३ जहो निद्रामथ तद्देवकार्यार्थमुद्यतः ऐश्वर्येण प्रयोगेन द्वितीयोऽतनुमास्थितः ४४ सुजासिकेन
कायेन भूत्वा च द्रुमस्तदा कृत्वा हयशिरः शुभ्रवेदानामालयं प्रभुः ४५ तस्मै मूर्द्धा समभवद्यौः स नक्षत्रतारका
ः केशाश्चास्माभवन्दीर्घा रेवंशुसमेप्रभाः ४६ कर्णावाकाशपातलिललाटं भूतधारिणी गंगा सरस्वती श्रौ
रो यो भुवा वास्तां महोदधी ४७ चक्षुषी सोमसूर्यौ तेनासा संध्यायुनः स्मृता ३१ कारस्तथ संस्कारो विद्युज्जि
ह्वा च निर्मिता ४८ दंताश्च पितरो राजसोमपादिति विश्रुताः गोलोकोऽग्रलोकश्च ओषा वास्तां महात्मनः
४९ गीवाचास्माभवन्नालरात्रिगुणोत्तर एतद्वयशिरः कृत्वा नाना मूर्तिभिर्गृह्यते ५० अंतर्द्वयोऽविशे प्रो
विशेशवरसंप्रभुः रसांपुनः प्रविष्टस्त्वयोरं परममास्थितः ५१ शेषं प्रस्वरं समास्या य उद्गीथं प्रासृजत्स्वरं स
स्वरः सानुनादीच सर्वशः स्निग्धस्वच ५२ ॥

राम०
५५१

वभवातमेहीभूतः सर्वभूतगुरोः तः ततः तावत्सुरैरुक्तावेदान्तसमयबंधनान् ५३ रसाजलेविनिःश्लिष्यतः शब्दस्ततोदुत्तो स
 तस्मिन्नेतरे राजनरेवोदयशिरेश्वरः ५४ जग्राहेवेदान्तखिलान् रसाजलगतान् हरिः प्रादाच्च ब्रह्मरोगभूयस्ततः स्वाप्रकृतिगतिः
 ५५ स्थापयित्वा हयशिर उदकपूर्वमहोदधौ वेदानामालयं चापि बभूवाश्वशिरस्ततः ५६ अयं किंचिदपश्यंतो दानवीम
 धुं केरभौ पुनराजमेतुस्तत्र वेगितौ परपतांचतौ ५७ यत्र वेदाविनिःश्लिष्यतास्तस्यानंशून् ममेव च तत उन्नममास्थापयेगं वलव
 तां वरे ५८ पुनरुन्नस्थतुः शीघ्रं रसानामालयात्तरा दृष्टान्ते च पुरुषं तमे वारिकरं प्रभु ५९ अतः चंद्रविभुद्भभमनिरुद्धत
 नोस्थितं भूयोऽप्यमितविक्रान्तं निद्रायोगमुपागतं ६० आत्मप्रमाणारचिते अपामुपरिकल्पिते शयने नागभोगाद्ये द्वालाभा
 लासमावृते ६१ निःकल्पपेरासत्वेन संपन्नं रुचिरं प्रभं तदृष्ट्वा दानं वैदितौ महाहासममुचतां ६२ अचतुश्च समाविष्टौ रज
 साजमसाचतौ अयं स पुरुषः श्वेतः शैते निद्रा मुपागतः ६३ अनेन नूनं वेदानां कृतं माहुरां रसात् कस्मैष को नु खल्वेष किंच
 स्वपिति भोगवान् ६४ इत्युच्चारितवाक्ये तौ बोधायामासतुर्हरे पृथग्येनौ हि विज्ञापयिबुधः पुरुषोत्तमः ६५ निरीक्ष्य च
 सुरैर्द्वौ तौ पुष्टमनोदधे अयं पुष्टं समभवत्तयोर्नाशय रास्पैव ६६ रजस्तमो विष्टत नूतावभौ मधुं केरभौ ब्रह्मरोगपचितिकु
 र्वन् जवानमधुसूदनः ६७ ततस्तपोर्वधेनाश्रुवेदापहरणो न च शोकापनयनं चक्रे ब्रह्मराः पुरुषोत्तमः ६८ ॥ ॥ ॥

मो०

५५१

५५२

ततः परिहृतो ब्रह्मा हरिणा वेदसंस्कृतः निर्ममे सतश्च लोकान्कृत्स्नान्स्थावरजंगमान् ६६ दत्त्वा पिता महायाग्यामति
लोकविमर्गिकी तत्रैवांतर्देधे देवो यत एवा गतो हरिः ७ तौ दानवौ हरिर्हृत्वा कृत्वा हयशिरस्तनुं पुनः प्रवृत्तिधर्मार्थं त
मेव विद्धे तनुं ७१ एष मेव महाभागो वभूवा इव शिरा हरिः पौराणो मेतस्मै ख्यातं रूपं वरदं मे श्वरं ७२ यो ह्येतद्ब्राह्मणानि
संश्रुतुयाद्धारयित्वा न तस्या ध्ययनं नाशमुपगच्छेत्कदाचन ७३ आराध्यत पसो ग्रेणा देवं हयशिरं धरं पंचालेन क्रमः प्रा
प्तो देवेन पथि देशितः ७४ एतद्द्वयशिरं राजन्नाख्या नंतव कीर्तितं पुराणं वेदसमि तं यन्मां त्वपरि पृच्छसि ७५ यां यामिच्छेत्त
नु देवः कर्तुं कार्यं विधौ कचित् तां तां कुर्याद्विकुर्वाणः स्वयमात्मानमात्मना ७६ एष वेदनिधिः श्रीमानेवैव तपसो निधिः
एष योगाश्च संख्यं च ब्रह्म चाग्रहं विविधुः ७७ नारायणपरं वेदाय ज्ञानाय परात्मकाः तपो नारायणपरं नारायणपरगतिः
७८ नारायणपरं सत्तमं तं नारायणात्मकं नारायणपरो धर्मः पुनरवृत्तिर्दुर्लभः ७९ प्रवृत्तिलक्षणाश्चैव धर्मो नारायणा
त्मकः नारायणात्मको गंधो भूमौ श्रेष्ठतमः स्मृतः ८० अपां चापि गुणाराजन्ना नारायणात्मकाः ज्योतिषां च परं रूपं
स्मृतं नारायणात्मकः ८१ नारायणात्मकश्चापि स्पर्शो वायुगुणः स्मृतः नारायणात्मकश्चैव शब्दश्चाकाशसंभवः
८२ मनश्चापि ततो भूतमव्यक्तगु ॥ ॥ ॥

राम०

५५२

गालक्षरां नारायणपरः कालोऽमेतिषामयनेचयत् ८३ नारायणायकीर्तिर्हृश्चलक्ष्मीश्चदेवता नारायणपरंसांख्ययो
गोनारायणात्मकः ८४ कारणं पुरुषोऽयं प्रधानं चापिकारणं स्वभावश्चैव कर्मणि देव्येषां च कारणं ८५ अधिष्ठानं तथा कर्ता
करणं च पृथग्विधं विविधा च तथा चैष्टो देव्यैवात्र पंचमं ८६ पंचकारणसंख्यातो निष्ठा सर्वत्रैव हरिः तत्त्वज्ञासमानानां हेतुभिः
सर्वतो मुखैः ८७ तत्त्वमेकोमदायोगी हरिर्नारायणः प्रभुः ब्रह्मादीनां सलोकानां मृषीणां च महात्मनां ८८ सांख्यानां यो
गिनां चापियतीनामात्मवेदिनां मनीषितं विजानाति केशवो ननु तस्य ते ८९ ये केचित्सर्वलोकेषु देवपित्र्यं च कुर्वते दानानि
च प्रयच्छन्ति तप्यन्ते च तपो महत् ९० सर्वेषामाश्रयो विष्णुर्देवैश्चरं विधिमास्थितः सर्वभूतकृता वासो वासुदेव इति चोच्यते ९१

मो०

५५३

६३ अध्यायः यन्त्रिंशत्तन्त्राणां सप्ततन्त्रानुक्तानिमानसंवाक्षुषंवाचिकंश्रावणंनासंश्रजंयादौवेतितानेवपरब्रह्मणः स्वरूपानितेषामे
कोपास्तिसन्निह्यएवमस्तुतयेपमध्यायश्चास्मतेअहोस्येकांतिनामित्यादिसर्वान्सप्तविधब्रह्मणः अतोपासकान्समस्तोपासकास्व १ इत्येव

553

अयं हि नित्यः परमो महर्षिर्महर्षिर्भूतिगुणवर्जितारम्यः शुभोश्च संयोगमुपैति शीघ्रं कालो यश्चोत्तरतु संप्रयुक्तः ६२ नैवास्य
विंदुंति गतिं महत्मानो न चागतिकश्चिदिहानुपश्यति ज्ञानात्मकाः सन्ति हि ये महर्षयः पश्यन्ति नित्यं पुरुषं गुणाधिकं ६३
शान्तो मोक्षधर्मेषु न एव गीये जनमेजय उवाच अहो स्येकांतिनः सर्वान् ग्रीणांति भगवान् हरिः विधिप्रयुक्तां पूजां च गृह्णा
ति भगवान् स्वयं १ ये तु दग्धे धनालोके पुरापपापविवाजिताः तेषां त्रयाभिनिर्दिष्टा पारंपर्या गता गतिः २ चतुर्थ्या चैव ते ग
ता गच्छन्ति पुरुषोत्तमस्य कांतिनस्तपुरुषा गच्छन्ति परमं परं ३ नूनमेकांतधर्मोपश्रेष्ठो नारायणप्रियः अगलागतयस्मि
हो नित्यं सयं यं हरिं ४ सहापनिषदां चैव दान्ये विप्राः सम्पगा स्थिताः परंति विधिमास्थाय ये चापि पतिधर्मिणः ४ ॥

नाः नष्टवासनाः पारंपर्या गतां गुरुसंप्रदाया गता गतिर्ज्ञाने २ चतुर्थ्या अनिरुद्धप्रद्युम्नसंकर्षणानेयैश्च चतुर्थ्या वासुदेवाय नमः ॥ हरिभक्तानां वि
शेषमाह एकांतिनस्तु इति एकांतिनो निष्कामभक्ताः गतयः गतीः अनिरुद्धादीन् श्रीनानुपास्येव वासुदेवं गच्छन्तीत्यर्थः ३ जायकेभ्यो विपु
क्तानां श्रेष्ठा गतिमाह सहेति ४

राम०

५५३

गतिः ९

अगतिः गतिश्च नो ज्ञानधर्मः गतिमान् उपासनाधर्मः २ सामवेदेन सामवेदोक्तं तत्त्वमसीति वाक्यं यथाऽधिकारिणः ज्ञानजनकं एवं वेदधर्मोऽपि श
मादिमतां सद्यः वैवेक्यहेतुरित्यर्थः । तत्राद्ययोगशस्त्रेतीवैवेक्यवतां आसन्नसमाधिनामप्रकृतसमदुमध्याधिमात्रत्वात्ततोपिविशेषश्चेति मृदुनीव

तेभ्यो विशिष्टं ज्ञानमिगतिमेकांतिनां चरणं के नैषधर्मः कथितो देवेन ऋषिणापि वा ५ एकांतिनां च काचर्पा कदाचोसा
दिता विभा एतन्मे संशयं हि धिपरं कौतहं लोहिमे ६ वैशंभ्यापन उवाच समुपोऽध्वनी के पुकुरुपा उवाच मेधे अर्जुने विम
नके च गीता भगवता स्वयं ७ अगतिश्च गतिश्चैव पूर्वैते कथिता मया गहनो ह्येष धर्मो वैदुर्विज्ञेयो कृतात्मभिः ८ सं
मितः सामवेदेन पुरैवादिपुगे कृतः धार्यते स्वयमीशेन राजन्नायरो न च ९ एतदर्थं महाराज एष्टः पार्थेन नारदः ऋ
षिमध्ये महाभागः श्रुत्वा ततोः कृत्स्नभीष्मयोः १० गुरुणा च ममाप्येष कथितो न पसन्तम यथात कथितं तत्र
नारदेन तथा शृणु ११

अतिमात्रतोवैवेक्यवतां आसन्नतमः समाधि लाभश्चुक्ता ईश्वरप्रणिधानादेर्निश्चयप्रणिधानस्य सर्वाधिकमुच्यते इणेन महोदेवेन
९ १० ११

मो०

५५४

लो५९

यदासीदिति। अत्र मानसादिनां सप्तानां पूर्वपूर्वस्मिन्नुत्पत्तेः सर्वेषामनुगमोस्ति ननु तत्र पूर्वपूर्वस्वकारणं हि कार्यं नु गतेन तु कार्यस्य कारणं नु गमोस्तीति प्र
सिद्धलोकैः तत्र मानसं नाम स्थूलं समित्कुशात्पुगंधयुष्मधुप दीपाद्युपकरणं शालग्रामब्राह्मणादिप्रतिमालेवने देवपित्रं च धर्मनारायणो नापदिष्टं फेन
पादयोः नुवर्तते इति श्लोकत्रयाद्यैः अयं भावः। अग्निकेतो यशालग्रामप्रतिमादिषु स्थूलं लेवनेषु यकार्येणादरेण रजये दीर्घकालो यो दुर्लितो हृष्टि
दलोपासीनस्य अग्न्यादीनां चेतनं रूपं दृष्टिगोचरं भवति। तत्र हि जगत्तत्त्वस्वरूपं हिमिव सर्वः स यथा निरीक्ष्यमाणो लीयते तज्जुस्वप्रकाशते तद्विरहाय्यग्न्या

पदासीन्मानसं जन्म नारायणमुखोद्भूतं ब्रह्मणः पृथिवीपालतदानारायणः स्वयं १२ तेन धर्मोत्पादकत
वो न्देवपित्रं च भारत फेनपात्रप्रयत्ने चैव तं धर्मप्रतिपेदिरे ११ वैखानसाः फेनपेभ्यो धर्ममेतं प्रपेदिरे
वैखानसेभ्यः सोमस्तुततः सौतर्द्धेषुनः १४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दीनां तोत्राभिनिवेशेन निरीक्ष्यमाणानां जाय्यं लीयते चैतन्यं च प्रकाशते। संयमहाविदेहानां मधारणायां प्रकृतोक्तं योगसूत्रकृतावहिरकल्पितावृत्ति
महाविदेहात् संयमात्प्रकाशावरणाक्षयइति देहविस्मरणोऽस्ति यावत्प्रकाशावृत्तिः सोऽत्र कल्पिता। अत्र कल्पिता अस्यासिद्धायां मेव प्रतिमादीनां
जाय्येति रोधीयते नान्यथा। तद्वदनेन चैतन्यपरिच्छेदो धर्मस्तथैवैश्वरो न प्रविलापनीयस्तेन तदीयमानं संप्रकाशते। यस्तु ह्यशरीरैर्यशोदयेऽज्जुनेन
च दृष्टं तस्यापि सविशेषत्वमेव प्रविलापनिर्विशेषत्वमिच्छात्मानातिष्ठेदिति १४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

त ३

राम०

५५४

यदासीच्चाक्षुषंजन्मद्वितीयं ब्रह्मरूपं तत्र निविष्टं तत्र युक्तमास्वरं धकारकं तत्र प्रत्यक्षमिति समस्तविशेषरूपे दृष्टिं धारयते अपि पूर्ववदेहविस्म
रणोसति तत्रैव विश्वरूपं प्रकाशते तत्र चिन्मात्रमिति द्वितीयो योगप्रकारः । एतौ द्वौ वाच्ये लवनीयो गौ १० आंतरालं वने तृतीयमाह तृतीयमिति वाचिकं वा

यदासीच्चाक्षुषं जन्मद्वितीयं ब्रह्मरूपं तत्र निविष्टं तत्र युक्तमास्वरं धकारकं तत्र प्रत्यक्षमिति समस्तविशेषरूपे दृष्टिं धारयते अपि पूर्ववदेहविस्म
रणोसति तत्रैव विश्वरूपं प्रकाशते तत्र चिन्मात्रमिति द्वितीयो योगप्रकारः । एतौ द्वौ वाच्ये लवनीयो गौ १० आंतरालं वने तृतीयमाह तृतीयमिति वाचिकं वा
गस्थितो रुद्रः पुरा कृतयुगे नृप १६ बालसिल्पाजघी त्सर्वान् धर्ममेतदपाश्यत् अतर्ह्येततो भूयस्तत्पदेव स्पमायया १७ त
तीयं ब्रह्मरूपं जन्मयदासीद्वाचिकं महत् तत्रैव धर्मः संभूतः स्वयं नारायणान्नृप १८ सुपर्णो नाम तमृषिः प्राप्तवान् पुरुषोत्तमार्त्त
पसांवे सुतसेन रमेन नियमेन च १९ त्रिः परीक्षां तवाने तत्सुपर्णो धर्ममुत्तमं यस्मात्तस्मादुत्तं स्ये तत्रिसौपर्णमिहोच्यते २०
अग्नेश्वायं परितं व्रतमेतद्दिडुस्वरं सुपर्णोच्चाप्य धिगतो धर्मं यमसनातनः २१ वायुना हि पदं श्रेष्ठकथितो जगदायुषा वा
योः सकाशात्प्राप्तश्च त्रीणि विविद्यसाक्षिभिः २२ ततो महोदधे रवे च प्राप्तवान् धर्ममुत्तमं अतर्ह्येततो भूयो नारायणसमर्द्धितः २३

द्विर्वर्त्तमंत्रार्थं चिंतनपूर्वकं जपेन तत्रापि मात्रकास्मरणमतीत्यमंत्रार्थमात्रं ध्यायतस्तदाकारायां विवर्त्तयेत्तौ पुनः पूर्ववदेहव्याधिगमद्वारा चिन्मात्रेणैव स्थाने
१६ त्रिः परीः क्रांतवान् त्रिणवर्त्तितवान् प्रत्यहमिति शेषः १७ अग्नेश्वायं परितं त्रिसौपर्णं चतुष्पदं पुनः सुपर्णो रसादि सुपर्णलिंगकमेव त्रय २१
२२ २३

प्रो०
५५५

५५५

पा०

यदाभूयः श्रवणाज्जाअनाहन्धनिरूपाएतेदेवनादब्रह्महंसोपनिषत्समिहं २५ तदुयासनं ज गत्स्वयादिसामर्थ्यमवतीत्याहश्चेति ३० ३१ ३२ ३६

यदाभूयः श्रवणाज्जासृष्टिगसीन्महात्मनः ब्रह्मणाः पुरुषयाघ्नतत्रकीर्तयतः शृणु २४ जगत्सुष्टुमनोदेवोहरिर्नागयणाः स्वयं चिं
तयामासपुरुषं जगत्सर्गकरं प्रभुं २५ अथाचिंतयतस्तस्पर्कराभ्यां पुरुषः स्मृतः प्रजासर्गकरो ब्रह्मा तमुवाच जगत्पतिः २६
सृजप्रजाः पुत्रसर्वो मुखतः पादतस्तथा अयस्तव विधास्यामि वलंते जश्च सुवत २७ धर्मवमतो गह्वरीषसा त्वनं नाम नामतः
तेन सह कृतयुगं स्यापयस्व यथाविधि २८ ततो ब्रह्मानमश्चिदेवाय हरि मधमे धर्मं चाग्रं सजग्राह सरहस्यं स संग्रहं २९
आरण्ये केन सह तेनाशयणमुखो भूव उपदिश्यते तो धर्मं ब्रह्मणे मिते ते जसे ३० त्वं कर्ता युगधर्माणां निरुणीः कर्मसंज्ञितं
जगाम तमसः पारं यत्रा यत्कं व्यवस्थितं ३१ ततो अवरहो देवो ब्रह्मा लोकपितामहः असृज तस्य तो लोकान् कृत्स्ना तस्यावरजं
गमान् ३२ ततः प्रावर्तते तदा आदौ कृतयुगं शुभं ततो हि सा त्वतो धर्मो व्याप्य लोकान् वस्थितः ३३ तेनैवाद्येन धर्मेणा
ब्रह्मालोकवि सर्गकृतं पूजयामासे देवो हरिर्नागयणो प्रभु ३४ धर्मप्रतिष्ठाहेतोश्च मनुं स्वारे चिंतयतेः अध्याययामा
सतदा लोकानां हितकामया ३५ ततः स्वारे चिवः पुत्रं स्वयं शंखपदं नृप अध्याययत्सु रात्रयः सर्वलोकपतिर्विभुः ३६ ॥

राम०
५५५

१८ नासत्येजन्मनीतिनासत्येति पूर्वोक्तरीत्यागंधसंवितसारसादिसंविदां प्रागुक्तानामुपलक्षणानि। अनाहतध्वनिश्चैत्रेकाग्रभावेपि गुरुकृत्युक्तास्फुरन्ति
धादिसंविदस्तचित्तैवेव्यग्रक्षणेनस्फुरन्तीति पूर्वस्मात्क्षमाः तत्रापिगंधांशसत्त्वासंविन्मात्रे स्थियमित्तियोगः ४३ अंतेजन्मनिस्त्रात्मनि। अत्रधारणा

॥ ३ ॥

ततः शंखपदश्चापि पुत्रमात्मजमौरसं दिशोपालसुवर्णाभमध्यापयतभारत ३० सौतर्द्धेततोभूयः प्राप्तेवेतायुगे पुनः
नासत्येजन्मनिपुनर्ब्रह्मणः पार्थिवोत्तम धर्मेमेतत्स्वयंदेवो हरिर्नारायणः प्रभुः ३१ तज्जगदीश्वरं दक्षो ब्रह्मणः पश्यतस्त
दा सनकुमारो भगवोस्ततः प्राधीतवा य ४० सनकुमारोऽपि च वीर्यो वै प्रजापतिः कृतादौ कुरुशार्दूलधर्ममेतदधीत
वान् ४१ वीर्यश्रवाय धीमेतैरेभ्यामुनयेददौ रेभ्यः पुत्राय शुद्धाय सुवृत्ताय स्ववेधसे ४२ कुक्षिनामाय प्रददौ
दिशोपालाय धर्मिणो ततोऽप्यंतर्द्धे भूयो नारायणमुखो भूवः ४३ अंतेजन्मनि पुनर्ब्रह्मणो हरियो नये स्वधर्मः स
मुभूतो नारायणमुखामुनः ४४ गृहीतो ब्राह्मणराजन् प्रयुक्तस्वयथाविधि अर्घ्यापिताश्वमुनयो नाम्ना वीहिषदो
नृप ४५ बर्हिषम्यश्वसंप्राप्तः सामवेदांतर्द्धिजं ज्येष्ठनामाभिविराजंतं ज्येष्ठसामवतो हरिः ४६ ज्येष्ठाच्चाप्यनुसां
क्रांतो राजानमविकंपनं अंतर्द्धेततो राजन्नेषधर्मः प्रभो हरेः ४७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

योसिद्धयो अहंब्रह्मास्मातिवाक्यश्रवणमात्रात्कृतकृत्येति न निर्विकल्पोपेक्षायीत्यर्थं सर्वोपेक्षया श्रेयान् ४७ ४० ४० ॥

नो०
५५६

556

यदिदं सप्तममिति अतर्क्यमित्येव जन्मार्हमेव समुपोद्घनीकेषु द्वादिना उपक्रांतं गीतायामुक्तमिति प्रत्यभिज्ञानार्थं इमे विवस्वते योगं प्रोक्तवान्
हममयं विवस्वान्मनेव प्रादान्मनुस्त्वाकवेत्रवीदितितत्र संवशकोत्तेन न इदं यतिविवस्वान्जगदेतत्तद्वादिना ५६ एकमूहेति अत्रानिरुद्धश्च

यदिदं सप्तमं जन्मपदं जन्मत्रयगोचरं न तत्रैष धर्मः कथितः स्वयं नारायणो न ह ४८ पिता महायशुद्वाययुगादौ लोककारिणो
पिता महश्चक्षुः धर्ममेतं पुरादौ ४९ ततो ज्येष्ठे तु दौहित्रे प्रादाद्दक्षो न पोन्नम आदिभ्यो सवितुर्मेष्ठे विवस्वान्जगदेत
तः ५० त्रेतायुगादौ च ततो विवस्वान्मनेव देहो मनुस्वलो कभूत्यर्थं सुतापे स्वाकवेदौ ५१ इह कुतश्च कथितो व्याप्य लो
कानवस्थितः गमिष्यति क्षयो ते च पुनर्नारायणो न ह ५२ यतीनां चापियो धर्मः स ते पूर्ववत् पोन्नम कथितो हरिगीता सुस
मास विधिकल्पितः ५३ नारदेन सुसंप्राप्तः सरहस्यः स संग्रहः स धर्मो जगन्नाद्यात्साक्षान्नारायणो न ह ५४ एवमेव
महान् धर्मोऽद्यो राजन्सनातनः उर्विज्यो उद्धरस्व सात्यते द्यौं ये ते सदा ५५ धर्मज्ञानेन चैतेन सुप्रयुक्तेन कर्मणा आहिंसा
धर्मयुक्तेन प्रीयते हरिगीता ५६ एकमूर्ध्वभागो वाक्चिह्नं हस्तं चित्रं त्रिर्भुजश्चापि संख्यातश्चतुर्भुजश्च दृश्यते
५७ हरिरेव हि क्षेत्रज्ञो निर्मेमो निष्कलस्तथा जीवस्व सर्वभूतेषु पंचभूतगुणातिगः ५८ ॥ ॥ ॥

तुष्टयानुगतः प्रयुक्तस्त्रितयानुगतः संकर्षणः हितयानुगतः वासुदेवः एक एवागते देवयुक्ते मरणोक्तोऽधिकारस्तस्मादेष्टामुपासना नाम वस्था
५७ जीवस्व हरिरेवेति संवेधः ५८ ॥

राम०

५५६

मनस्वादर्शकशिपिहरेवेत्तनयः ५२ एषहरेःलोकविधिःलोकप्रवर्तकोत्तर्यामी ५२ एकांतधर्मःनिष्कामानांभक्तानांधर्मः ६१ आशीःकर्मकायं

मनश्चप्रथितराजन्येचैदियसमीरणं एषलोकविधिधीमानेषलोकविस्मृकृत् ५२ अकर्ताचैवकर्ताचकार्यकारणमेवचप
थेच्छतितथाएजन्कीर्तेतपुरुषोव्ययः ५२ एषएकांतधर्मस्तेकीर्तितोत्तमस्तम मयागुरुप्रसादेनदुर्विज्ञेयोरुक्तात्मभिः
६० एकांतिनोहिपुरुषाडुलभावहेवानप यथेकांतिभिर्गकीर्ताजगत्स्पातकुरुनंदन ६१ अहिंसकैरात्मविभिःसर्वभूत
हितैरैतैः भवेत्कृतयुगप्राप्तिराशीःकर्मविवर्जिता ६२ एवंसभगवान्यासोर्गुरुर्ममविशंपते कथयामासधर्मज्ञो
धर्मैरज्ञेहिजोत्तमः ६३ अवीरांसन्निधौराजन्यश्रवतोः कृष्णमीश्वरोः तस्याप्यकथयन्मृदेनारहः सुमहातपाः ६४
देवंपरमकंप्रेमस्वेतचंद्राभमच्युते यत्रचैकांतिनायातिनायरायरायराः ६५ जनमेजयउवाच एवंबद्धविधंधर्म
प्रतिबुद्धेर्निधेवितं नकुर्वतिकथंविप्राअन्येनानाव्रतेस्थिताः ६७ वैशंपायनउवाच तिस्रःप्रकृतयोराजनदेहबंधे
युनिर्मिताः सात्विकीराजसीचैवतामसीचैवभारत ६८ देहबंधेषुपुरुषः श्रेष्ठःकुरुकुलोद्दह सात्विकःपुरुषध्याप्रभ
वेन्मोक्षायनिश्चितः ६९ अत्रापिसविजानातिपुरुषं व्रतवित्तमं नायरायपरोमोक्षस्ततोवेसात्विकःस्मृतः ७०

कर्म ६३ योगधर्मानादरहेतुमवि पांर्शयति। एवमित्यादिना ६० देहबंधेषुदेहस्वबंधोयंजातेषुजीवेषु ६२ पुरुषःसात्विकःश्रेष्ठइतियोजना
६८ सात्विकलेक्षणमाह। अत्रापीत्यादिना ७० ॥

मो०
५५७

557

७१ जायमानमिति जन्मसागरादिदुःखभाजं पश्यन्तं रूपयेति शेषः ७४ ईशकृपेयैव ज्ञानं जायते न तात्मेत्येताह नारायणो निति तस्माद्भक्तिरस्येयेति भा
वः ७५ भक्त्य भवितोषमाह राजसीति व्याभिप्रसदोषे ७६ सन्त एज संव्रसा पश्यति प्रवृत्तिमार्गे नियोजयतीत्यर्थः ७७ काममिति वैकारिका सलिकाहं

मनीषितं च प्राप्नोति चिंतयन् पुरुषोत्तमं एकांतमक्तिः सततं नारायणाय गयणाः ७१ मनीषिणो हि पेके विद्यते यो मोक्षधर्मि
णः तेषां निश्चिन्तस्मानं योगक्षेमवहो हरिः ७२ जायमानो रपुरुषं यं पश्यन्मधुसूदनः सलिकरुतसंविज्ञेयो भवेन्मोक्षे च
निश्चितः ७३ सांख्ययोगेन तु ल्याहि धर्मं एकांतं सेवितः नारायणात्मके मोक्षे ततोऽप्यति परं गतिं नारायणो न दृष्टश्च प्र
तिबुद्धो भवेत्सुमान् ७४ स्वमात्मेष्टु या राजन् प्रतिबुद्धो न जायते राजसीतामसी चैव व्याभिप्रसदोऽस्मि ७५ तदात्मकं हि
पुरुषं जायमानं विशंपते प्रवृत्तिलक्षणे युक्तं नो वै क्षतिरिह रिः स्वयं ७७ पश्यन्तं जायमानं ब्रह्मालोकपितामहः
राजमातामसौ चैव मानसं समभिलुतं ७७ कामदेवात्मयश्च सत्सुखान्तरपसन्नम हीनाः सत्वेन सत्क्षेमात्ततो वैकारिकाः स्म
ताः ७८ जनमेजय उवाच कथं वै कारिको गच्छेत्पुरुषः पुरुषोत्तमं वद सर्वं यथा दृष्टं प्रवृत्तिं च यथाक्रमं ७८ ॥ ॥ ॥

कारजाः सत्क्षेमादि सत्त्वेन सक्ताः संतः कदाचिन्मुच्यन्त इत्यर्थः अतस्व वंद्यादीनां तत्त्वज्ञाने अयं तच्छांदोगपरिषु ७८ वैकारिको हंकारः जीवः सपु
रुषोत्तमं कथं गच्छेत् अत्र स्पष्टात्मताः योगान् जीवस्य ब्रह्मत्वविधिरुत्तर इत्यर्थः ७८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

राम०
५५७

अत्रानुभवस्यमानमित्याह सुसुक्ष्ममिति सुसुक्ष्मं दुर्योस्यतेन अनीरुपितेन रूपेण युक्तं अधिष्ठानमात्रं अथवात्र त्रैवचतुर्विंशतितत्त्वहोपाधियुतं।
ते देवत्रिभिर्क्षरैः अकारउकारमकारैः संयुक्तं सम्पक्त्वाहितं उपाधिसागेन एते देवपुरुषः पुरुषं गच्छेत्सुच्यते न तत्र प्राप्य प्राप्तं लक्षणं नगरनरव
देहसिक्तं किंतु उपाधिविधायक एव तन्मात्रमिति सार्थः २० एवमिति एकं समुच्चितं सांख्ये आत्मानात्मविवेकः योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः वेदारापकं जी

वैशंपायन उवाच सुसुक्ष्मं तत्त्वसंयुक्तं संयुक्तं त्रिभिर्क्षरैः पुरुषः पुरुषं गच्छेन्निक्रियः पंचविंशकः २० एवमेकं सांख्य
योगं वेदारापकमेव च परस्परं गमितानि पंचात्रचकथ्यते २१ एष एकं तिनो धर्मो नारायणपरात्मकः यथा समुद्र
मसृता जलो घास्तमेव राजन् पुनरविशति २२ इमे तथा ज्ञानमहाजलो घानारायणं वै पुनरविशति एष ते कथितो धर्मः
सत्त्वतः कुरुनेदन २३ कुरुष्वेन यथा म्यायं यदि शक्नोसि भारत एवं हि समहाभागो नारदो गुरवे मम २४ श्वेतानां पा
तिनां चाह एकं तगतिमव्ययं व्यासश्चाकथयत्सीताधर्मपुत्राय धीमते २५ स एवायं मया तुभ्यमाख्यातः प्रसन्नो गु
रोः इत्येहि दुस्वरे धर्मस्य याचि वसन्तम २६ यथैव संतथैवान्मि भवन्ती ह विमोहिताः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

वज्रह्मभिर्दण्डपरं तत्त्वमस्यादिवाक्यं तं ज्ञानं पंचात्रमक्रिमार्गः परमगुरोर्हृत्तानां वैदिकानां कर्मणामप्येता एतत्तत्त्वैककार्यकारित्वात् समुचितमे
वमनुवि कल्पितमित्यर्थः २० उपसंहारति एष इति नारायणपरात्मकः नारायणनिष्ठः २१ यथेति २४ श्वेतानां गृहस्था दीना यतीनां
काषायधारिणां २७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

मो०

५५८

558

कृष्णोदितप्रतिपादितनिगमयति कृष्णसर्वेति भावनः पालकः ८८ एकसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः कृष्णोदितमुक्ततत्सांख्यादिभिः सर्वैः प्राप्यैकमेवेति च उक्तं जनेः समुच्चितैर्विकल्पितैर्वाप्राप्यतदितिसंदिहानः पृच्छितिसंख्येति १ अज्ञानतमो नुरायेति छेदः २ पितामहस्य आद्यो नारायणः तेषां षष्ठं नारायणावतारं वंदे तीसर्थः तथा हि कार्यस्य कारणान्मात्वा द्वा आत्मा विपुत्रनामासीति गौराभे द्वा व्यासस्य नारायणो शलाहो षष्ठं नारायणं त्रिभिर्हिरण्यगर्भैः तदीयेषु

कृष्णस्य हि लोकांतां भावनो मोहनस्तथा संहारकारकैस्त्वकारणं च विशांयेते ८८ शान्तो मोक्षधर्मेषु एकं ति भावे जने मे जय उवाच च सांख्ययोगं पंचरात्रं वेदां पकमेव च ज्ञानं मे तानि वत्स मे लोकेषु प्रचरंति ह १ किमेतानि कनिष्ठानि पृथग्निष्ठा निवासुने प्र ब्रह्मैव मया पृष्टः प्रहर्ति च यथाक्रमं २ वैशंपायन उवाच जज्ञे वद्भुजं परमसुखं रंयेद्दीपमध्ये सुतमात्मयोगात् परशरात्मसवती महर्षितस्मै नमो ज्ञानतमो नुराय ३ पितामहाद्यं प्रवदंति षष्ठं महर्षिर्माध्वे पविर्भूतियुक्तं नारायणस्यांशजमेकपुत्रं ह्येपायनं वेदमहानिधानं ४ तमादिकलिषु महविभूतिर्नारायणो ब्रह्ममहानिधानं समजं पुत्रार्थमुदाहरेत्तज्जाव्यासं महात्मानमजं पुराणं

ये युक्तानां नारायणस्यांशजं कृष्णोदितं व्यासं विद्वान् नारायणांशजमिति स्मरेः पितामहाद्यमारभ्य षष्ठं वंदंतीति वायस्मात् पितामहाद्यं षष्ठं वंदंतीति वा व्यासं योज्यं सर्वथापि पितामहाद्यमिति कं पदे ४ ५ ॥ ॥ श्रीगोपायनमः ॥ ॥ श्रीकृष्णपूज्यमः श्रीसरस्वतिपूज्यमः ॥ ॥

राम०

५५८

नारायणः पुत्रार्थं व्याससंज्ञेन दासिपतिस्त्वयेवेति १२ इति आरम्भमक्तानां स्नेहो मे पश्यंतो यं यः स्मृत्यः १३ १४ १५

जनमेजय उवाच त्वयेव कथितः पूर्वसंभवे हि जन्मसत्रं वसिष्ठस्य सुतः शक्तिः शक्तिपुत्रः पराशरः पराशरस्य दापादः
कर्मदेयाय नो मुनिः ६ भूयो नारायण सुतं त्वमेव न प्रभाषसे किमतः श्वेजं जन्म व्यासस्य मिते ते जसः कथय स्वात्तम मते
जन्म नारायणो ह्येवं ७ वैशंपायन उवाच वेदार्थो नैव कुतश्चिदस्मिन्मते निधेः गुणैर्मैत्रानिष्ठस्य हि मवसाद आसतः
८ कृत्वा भारतमाख्यानं तपः श्रान्तस्य धीमतः शुश्रूषात् सगराजं न कृतवन्तौ वयं तदा ९ सुमेतुर्जैमिनिरेवैवैषे लश्वमुद्व
वतः अहं चतुर्थः शिष्यो वैशुको व्यासात्मजस्तथा १० एभिः परिवृतो व्यासः शिष्यैः पंचभिर्हृत्तमैः शुश्रूभे हि मवसादेभ
तैर्भूतपतिर्यथा ११ वेदानां वर्तयन् संगान् भारतार्थो श्वसर्वशः तमेकमनसं दातुं युक्तावयमुपास्महे १२ कथां तेरेक
स्मिंश्चिन्मृशोस्माभिर्हि ज्ञोत्रमः वेदार्थान् भारतार्थो श्वजन्म नारायणा नृथा १३ सपूर्वमुक्तो वेदार्थान् भारतार्थो श्वत
त्वं वित् नारायण दिदं जन्म व्याहृतं मुपचक्रमे १४ शृणु ध्वमाख्यानं वरमिदमोष्यमुत्तमं आदिकालो ह्येव विप्रास्तपसा
धिगतं मया १५ प्राप्ते प्रजाविसे गैवै सप्तमे पद्यसंभवे नारायणो महायोगी शुभाशुभविवर्जितः १६ स संज्ञेन भितः पूर्वत्रा
ह्याराममितप्रभः ततः स प्रादुरभवदयं न वाक्यमब्रवीत् १७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

मो०

५५२

५५९

ममत्वेनाभिज्ञातः प्रजासर्गकरः प्रभुः सृजप्रजास्वविधाप्रत्यक्षसृजउपदिताः १८ सखमुक्तोविमुखश्चितायाकुलमानसः
प्रणाम्यवरदेवमुवाचहरीमोश्वरं १९ काशक्तिर्ममदेवेशप्रजाः स्रष्टुनमोक्तते अप्रजावानहदेवविधस्वयदनंतरं २० सखमु
क्तोभगवनभूत्वायातहितस्ततः चिंतयामासेदेशोबुद्धिबुद्धिमतावरः २१ स्वरूपेणीततोबुद्धिरुपतस्थहरिप्रभु योगेनचैतानि
योगः स्वयंनियुज्येततः २२ सतोमेश्वर्ययोगस्याबुद्धिर्गतिमतीसती उवाचवचनदेवबुद्धिर्वैप्रभुरव्ययः २३ ब्रह्मारांप्रविशसे
तिलोकसस्यथमिद्रे ततस्तमीश्वरादिष्टाबुद्धिः क्षिप्रंविवेशसा २४ अथैनंबुद्धिसंयुक्तपुनः सदृशोहरिः भूयस्त्वैववचः प्रा
दसृजेमाविविधाः प्रजाः २५ वारमितेवकृत्तासौयथाज्ञाशिरसाहेरः एवमुक्तासभगवांस्तत्रैवांतरधीयत २६ प्रापेचैनमुह
तेनत्वस्थानंदेवसंज्ञितं तौचैवप्रकृतिप्राप्यस्कीभावगतेभवन २७ अथास्वबुद्धिभरभवसुनरग्यांतराकिल सृष्टाः प्रजाइमा
ः सर्वाब्रह्मणापरमेष्ठिना २८ देवदानवगंधर्वरक्षोगणसमाकुला ज्ञाताहीयंवसुमतीभाराकातातपस्विनी २९ बहवोवलि
नः पृथ्वीदेवदानवराक्षसाः भविष्यतिनयोपुक्तावरग्याप्यतिचोत्तमान् ३० अवश्यमेवैतेस्मर्वेदेदानेनदर्पितैः बाधित
व्याः सुराणांकाषयस्वतपोधनाः ३१ तत्रन्पाप्यमि कर्तुंभारावतरंगमया अथनानासमुभूतैर्वसुधायायथाक्रमे ३२
निग्रहेणचपापानांसाधनंप्रग्रहेणच श्यंतपस्विनीससाधारपिष्यतिमेदिनी ३३ मयास्वेवादिधियतेपात्रालस्थेनभोगिता
मयाधताधारयतिजगदिदंभवश्च ३४ तस्मात्पृथ्वाः परित्राणंकरिष्येसंभवंगतः एवंसंचितपितानुभगवानमधुसदनः ३५

६३

राम०

५५२

रूपारूपेनेकान्यसज्जत्वाङ्गभावमवायसः वाएहनारसिंहं चवामनमानुषं तथा ३६ एभिर्मयानिहंत्यादुर्विनीताः सुगरयः अथ भूयो जगत्स
शमोः शोहेतानुनादयन् ३७ सरस्वतीमुच्चचारतत्रसारस्वतीभवत् अपातरत्तमानामसुतोवाकू संभवः प्रभुः ३८ भूतभयभविष्यतः सत्स
वारीदृक्वतः तमुवाचनतेमूर्द्धादेवानामादिरययः ३९ वेदास्थानेष्मतिः कार्यालयापतिमतावर तस्मात्कुरुयथाज्ञप्रममेतद्वचनमुने
४० तेनभिन्नास्तद्देवदामनोः स्वायंभुवैतरे ततस्ततोऽथभगवानहरिस्तेनास्पकर्मणा ४१ तपसाचमुतेनयमेननियमेनच मन्त्रे
नरेषुपुत्रत्वमेवमेवंप्रवर्त्तकः ४२ भविष्यस्वचलोऽन्नन्नप्रध्वंश्चनिसशः पुनस्तिष्येचसंप्राप्तेकुर्यानामभारताः ४३ भविष्ये
तिमहात्मानोराज्ञानः प्रथिताभुवि तेषां तन्नः प्रसूतानां कुलभेदे भविष्यति ४४ परस्परविनाशार्थं त्वामतेदिज्ञसन्नम तत्राप्यनेक
धावेदानभेदस्य सतपसा चितः ४५ कृष्णयुगे च संप्राप्ते कृष्णवर्गा भविष्यसि धर्माणां विविधानां च कर्त्ता ज्ञानकरस्तथा ४६ भविष्य
सितयोयुक्तौ न चरागादिमोक्षये वीतरागश्चपुत्रस्ति परमात्मा भविष्यति ४७ महेश्वरप्रसादेनैतद्वचनमन्यथा यं मानसं वै प्रवर्त्तति वि

मो
५६०

560

प्राः पितामहस्योत्तमवृद्धियुक्तं। वसिष्ठमग्रं च तपोनिधानं यस्यातिस्त्र्यं व्यतिरिच्यते माः ४६ तस्माच्च ये चापिततोमहर्षिः पराशरोना
ममहाप्रभावः पितामहे वेदनिधिर्विद्योमहाज्ञपो वै तपसोनिवासः ५० कानीनगर्भः पितृकन्यकायां तस्मादृषेत्स्वमविताचपुत्रः
५१ भूतभव्यभविष्मारां हि न्नसर्वार्थसंशयः येत्यतिक्रान्तकाः पूर्वं सहस्रयुगपर्ययाः ५२ तं श्वसर्वान्मयोद्दिष्टान्द्रक्ष्यसितपमानि
तः पुनर्दृश्यसिचानेकसहस्रयुगपर्ययात् ५३ अनादिनिधने लोके चक्रहस्तं च मां मुने अनुध्यानात्मममुने नैतद्वचनमप्यथा
५४ भविष्यति महासत्त्वातिशयात्पुलातव शनैश्चरः सूर्यपुत्रो भविष्यति मनुर्मेहान् ५५ तस्मिन्मन्वेतरे चैवमन्वादिगणा
पूर्वकः त्वमेवमवितावत्समस्तसादान्नसंशयः ५६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

राम०
५६१

६२ अत्रैवकेविदध्यायं समापयति। प्रासंगिकोपसंहारपूर्वकं प्रश्नोत्तरं वक्तुं प्रतिजानीते स्पष्टं ६३ नानामतानि भिन्नप्रस्थानानि ६४ सर्वेषां प्रमाणमिदमेव

के१
यत्किंचिद्विद्यते लोके तन्मद्विद्यते अन्त्यान्मद्विद्यते तत्संख्यं विदध्याम्यहं एवं पारस्वजमृषिमया तमेतथा ५० उक्तावचनमोश
नः साधयस्व तथा ब्रवीत् सोऽहं तस्य प्रसादेन देवस्य हरिमेधमः ५१ अर्पांतरतमानामततो जातो जयाहरेः पुनश्च जातो विख्यातो वशिष्ठ
कुलनरनः ५२ तदेतत्कथितं जन्ममया पूर्वकमात्मनः नारायणो देवतया नारायणोऽंज ६० मया हि सुमहत्तमं तपः परमदारुणं पु
रमतिमतांश्रेष्ठाः परमरासमाधिना ६१ एतद् कथितं सर्वयन्ता पृच्छत पुत्रकाः पूर्वं जन्म भविष्यं च भक्तानां स्नेहो मया ६२ वैश
पायन उवाच एतन्नेकथितः पूर्वं संभवास्मदुरो नृप व्यासस्मात्किं ह्यम तस्यो यथा पृष्टः पुनः शृणु ६३ सांख्ययोगं पंचरात्रं वेदाः
पाशुपतं तथा ज्ञानान्ये तानि गजैर्विद्विन्नानामतानि वै ६४ सांख्यस्य वक्ता कपिलः परमर्षिः सुउच्यते हिरण्यगर्भो योगस्यैव
ज्ञानान्यः पुरातनः ६५ अर्पांतरतमारे वैवेदाचार्यः सुउच्यते प्राचीनगर्भतमर्षिः प्रवदंतीह केचन ६६ उमापतिर्भूतपतिः
श्रीकंगो ब्रह्मराः सुतः उक्तवानिदमव्यग्रो ज्ञानं याशुपतं शिवः ६७ पंचरात्रस्य कृतं तस्यैव तत्तु भगवान्त्वयं सर्वेषु च नृपश्रेष्ठ
ज्ञानेषु तेषु ह्यपते ६८ ॥

शिशुकार्त्तकलेन सर्वाणि लीनि सांख्यस्येसादिना

६५

६६

६७

६८

६९

७०

७१

प्रसा १

मो०

५६१

५६१

आगमेवं ज्ञानं अनुभवान्नित्यं प्रमाणं तेषां सर्वेषां निष्ठा परमतात्पर्यविषयी भूतो यस्मिन् नारायणः परमात्मैवेति दृश्यते इत्यर्थः ६६ अत्रभिन्नप्रस्थानत्वाभिमा
नामूढानामेवेत्याह न चेति स्वमतमाह तमेवेति ७० निः संशयेषु प्रत्यक्षानुभवलादिष्विति शेषः हेतुर्वेलात्कृतकं बलात्संशयान् ७१ ईदृशा एव यो च
रात्रा अपि मुच्यते साहचर्येण चेति ७२ सनातने प्रतिप्रतियादि तत्वाद्यन्तर्गतेषु अपि तेन न यो च रात्रिस्पृष्टप्रणीतत्वे वेदविरुद्धत्वे च सचितं तथापि अगोचरं

यथा गम्यथा ज्ञानं निष्ठानारायणः प्रभुः न चैनमेवं ज्ञानं तितमो भूता विशांपते ६६ तमेव शास्त्रकर्तारः प्रवदन्ति मनीषिणाः
निष्ठानारायणमधिना न्यासीति वचोमम ७० निः संशयेषु सर्वेषु निःसंशयैवेति शेषः संशयान् हेतुबलान्नाध्यावसति मा
धवः ७१ पंचरात्रविदो ये तु यथाक्रमपरात्रप एकात्मभावोपगतास्ते हरिं प्रविशन्ति वै ७२ सांख्यं च योगं च सनातने वेदे वा श्रवसा
वे निखिलेन राजन् सैः समस्तैर्कृषिभिर्निर्हृक्ता नारायणो विश्वमिदं पुराणं ७३ शुभाशुभकर्म समीरितं पत्रवत्ते ते सर्व
लोकेषु किंचित् तस्मादेष तत्त्ववतीति विद्याद्वयं तरिक्षमुविचाशुचेति ७४ इति शांतीमोक्षधर्मेषु व्यासोऽसिः ७४

तात्पर्यमेवेति परमतात्पर्येकमेवेत्याह सर्वैरिति इदं विद्वानारायण इति इदं सर्वं यद्मात्मा ब्रह्मैवेदं सर्वमिदं हि कर्तारो ब्रह्माद्वैत रूपो दर्शितः ७३ शुभाशु
भमिति सर्वत्र नारायण एव प्रवर्तते कान्तयोमीत्यर्थः समीरितं वेदे विहितं तस्मादेष नारायणात् ७४ ह्यसत्सधिकं शततमः ॥ ॥ ॥ ॥

राम०

५६१

पुरुषभेदमन्तरेण बंधमोक्षव्यवस्थानुपपत्तेः श्रूयमाणस्यान्ते कस्य न तिलं घनीयत्वात् संदिहानः पृच्छति वहव इति नन्वेकस्मिन्नाकाशे कर्णो शङ्खुलीरूपो
 पाधिभेदात् आत्रभेदः कल्पितो वाचिर्थसु ग्रहवस्त्वादि व्यवहारे हेतुः शङ्खग्रहा संकरहेतुश्च सवमेकस्मिन्नात्मनि अत्र कारणभेदाच्चावेभेदः कल्पितो बहवमुक्त
 व्यवहारे हेतुर्भोगा संकरहेतुस्त्वभविष्यतीति व्यवहारपरमार्थदृष्ट्या पुरुषवर्द्धत्वे कस्वैकत्वे संभवतश्चिन्तनतत्र प्रष्टव्यमस्तीत्याशङ्क्याह को ह्येवेति यो वा वाच्यगोतेमा

५६१

जनमेजय उवाच वहवंपुरुषा ब्रह्मन्नुताहो रैवतु
 कोऽयत्र पुरुषः अथः को वा यो निरिहोऽयं १
 वैशंपायन उवाच वहवः पुरुषालोके सांख्ययोग
 विचारो नैतदिच्छति पुरुषमेकं कुरुकुलादहं २

प्रितिवदात्मैवेदं सर्वमिह साक्षात् भेदश्चेत्तेरुपासनार्थगौणभेदपरत्वेनाप्युपपत्तेरन्ते कस्य सिद्धे शङ्खुलीदृष्टांतेनापि उक्तव्यवस्था कल्पनस्य निर्मूलत्वा
 तमानांतेरणाच्चादौ तासिद्धेः कः अथः पुरुषोऽस्ति को वा यो निरस्ति न कोऽपीत्यर्थः १ लोके व्यवहारे एतत्तस्मिन् व्यवहारे व्यवहारे बहव एव पुरुषा
 नत्वेक इत्यर्थः परमार्थतस्त्वेक एव न वरति भावः २

५६१

मो०

५६२

५६२

समतमाह। वहनामिति। पुरुषोपाधिबुधसंज्ञापुरुषाणां घटमहाकाशद्वयगामाणां प्रतिविवाद्यात्मनो यथैकायेति महाकाशविंशपुरुषादिरुपाते येवतेन
 स्मरीनां पौनि। एकपुरुषस्यास्यामि। अयं भावः। एकत्वं श्रुतेनान्यथाभावाद्मानान्तरविरोधाद्वाप्येतानां सः एकस्मादपि प्राणिकर्मवासना
 गमितज्ञानसहायान् स्वप्रवृत्तिपदधुत्पत्तेरविरोधान् शङ्खलीन्यायेनैकस्मिन्नप्याधिकभेदकल्पनयावंधमोक्षादिव्यावस्थापपत्तेरानाद्यः उपक्र
 मोपसंहारवभ्यासो पूर्वफलं अर्थवारोपपत्तीर्वालिङ्गैः। श्रुतेरेकात्म्यवतात्पदेदृशनात्। तथा हि संदेवसोम्येदमश्रीरेकमेवाद्वितीयमिति उपक्र
 म्परेतदात्पमिदं संवत्तस्य स आत्मा तत्त्वमसि श्वेतकेतो इति उपक्रमोपसंहारे पारैकस्यैतदात्पमिदं संवत्तस्य सः मानान्तरानवग
 ता २

रथा १

वहनापुरुषाणां च यथैकायेति रुच्यते तथातः पुरुषं विश्वं मां स्यामि गुणाधिकं ३

तादृशैकत्वस्य अर्थवत्ता। उत्तमोद्देशमप्राप्तयेनाश्रुतं भवत्त्वमंतमन्तमवित्तं विज्ञातमित्येकविज्ञानात्सर्वविज्ञानं फलं। यथा सोम्येकेन मसिरेन सर्वे
 मन्मयं विज्ञातं स्यादिति सदादिदृष्टान्तोपपत्तयः। नवरणमेतदुदेकेव धाय मग्नो धफलमन्त आरेतीत्यादिदृष्ट्यवारः। लवणोदकस्य येन वत्स गिजग
 त्वये मग्नो धकशिका मयि न ततो जगदुदयं च प्रतिपादयन्तस्यैकाद्वितीयत्वमवगमयति सवैकात्म्यं प्रतिपाद्यद्वयसंवृतमाकाशनीयमाने यथा घ
 रे घरो नीयेत नाकाशं तद्वृत्तीवो न भोपमः। एक एव तु भूतात्मा भूते भूतिप्रकाशने। एकधा बहुधा चैव दृश्यते जलचंद्रवत् अरुद्रं गच्छं स एतन्नल
 कं न विदं नृतेन हि प्रसूहादेमादिश्रुतिभिः घटाकाशजलचंद्रादिदृष्टान्तपूर्वकं बंधस्याज्ञानकार्यस्य प्रतिपाद्यतो न श्रुतेरुपासनायां तात्पर्यमस्ति

प्रसुते एकात्म्ये विविचिष्यतामर्कः

राम०

५६२

इदमे वगुरुनमस्कारपूर्वकं आख्यायिकासुखेनोपपादयन्तिनमस्तुतेसादिना आख्यायिस्पर्शया १५ १८ ॥ ॥ ॥ ॥

नमस्तुत्वाचगुरवेव्यासायविदितात्मेने तयोयुक्तायदातायवंधायपरमर्षये ४ इदं पुरुषसंकीर्तिसर्ववेदेषु पार्थिव अ
 तसत्तचविव्यातमृषिसिंहेनचितितं ५ उत्तमेगणापवादेनत्रभिभिः कपिलादिभिः अध्यात्मचितंतामाप्रिसशास्त्रा
 एपुक्तानिभारत ६ समासतेक्तयध्यासः पुरुषैकत्वमुक्तवान् तत्तेहसंप्रवक्ष्यामिप्रसादादमितौजसः ७ अत्राप्युदा
 हरंतीममितिहासंपुरातनं ब्रह्मरणासहसंचारंअवकस्मविशंपते ८ क्षीरोदस्पसमुदस्पमध्येहारकसंप्रभः वैजयंत
 रतिख्यातः पर्वतप्रवरोनृप ९ तत्राध्यात्मगतिंदेवकाकीप्रविचिंतयत् वैराजसदनात्रिसंवैजयंतंनिषेवते १०
 अथतत्रासतस्तस्मचतुर्वेदस्यधीमतः ललारप्रभवः पुत्रः शिवआगाद्यदृष्ट्या ११ आकाशेनमहायोगीपुत्र
 त्रिनयनः प्रभुः ततः स्वान्निपयाताशुधरणीधरसूदनी १२ अग्रतस्वाभवत्योताववंदेचापिपादयोः तेषादयोनि
 पतिंतेदृष्ट्वासंयेनपारिणा १३ उत्थापयामासतदाप्रभुरेकः प्रजापतिः उवाचैवेनंभगवांस्त्विहस्यागतमात्मजं १४
 पितामहउवाच स्वागतेतेमहाबाहोदिष्ट्याप्राप्तोसिमेतिकं कश्चित्कुशलंपुत्रस्वाध्यायतपसोः सदीनित्यमुग्रतयास्त्वं
 दिततः पृच्छामि ते पुनः १५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

मो०

५६३

५६३

२३ बहवः पुरुषा ब्रह्मन्निजि पुरुषाणां स्रष्टाऽपि पुरुषांतरं प्रगामतीत्याश्चर्यं संघातारव्यः पुरुषो नास्तीति भावः २४ बहवः पुरुषाः पुत्रेति ये संघातान्मा
नस्त्वयो उदाहृताः सन्तर्जितक्रांतं प्रसक्षेरो वा यदहनविषये वेदाप्रतिपाद्यं नैतत्तद्व्यभिचार्यः अनधिगतायेताप्यकं हि प्रमाणं आत्मभेदश्चाधिग

उद्धव उवाच तत्प्रसादेन भगवन्त्वाध्यायतपसोर्मम कुशलं चाप्ययं वैवस्वजगतस्त्वथ १० चिरदृष्टो हि भगवानेवै
राजसदेवमया तेतो हं पर्वतं प्राप्तस्त्वित्तं तत्पादसेवितं ११ कौतूहलं चापि हि मे स कांतगमनेन ते नैतत्कारणमस्येहि
भविष्यति पितामह १२ किं नु तत्सदनं श्रेष्ठं क्षुत्तिपासाविवर्जितं सुगमं रेख्युषितं त्रयिभिश्चामितप्रभैः १३ गंधर्वैरस्य
रेभिश्च सततं सन्तिषेवितं उत्तमं गिरिवरमेकाकी प्राप्तवानसि १४ ब्रह्मा उवाच वैजयंते गिरिवरः सततं सेव्यते मया
अत्रैकाग्रगामनसा पुरुषश्चिंत्यते विराट् १५ रुद्र उवाच बहवः पुरुषा ब्रह्मं स्वयामुखाः स्वयंभुवा सज्यंते चापरे
ब्रह्मन्मैवैकः पुरुषो विराट् १६ कोऽस्योचितं ते ब्रह्मं स्वयैकः पुरुषोत्तमः एतन्मसं शयं ब्रह्मिह महकौतूहलं हि मे
१७ ब्रह्मा उवाच बहवः पुरुषाः पुत्रे ये त्वया समुदाहृताः एवमेतद्विज्ञातं द्रष्टव्यं नैव मित्यपि १८ आधारं तु प्रवक्ष्यामि
मिरकस्य पुरुषः स्यते बहूनां पुरुषाणां सयथैका यो निरुच्यते १९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तस्वेति न शास्त्रस्य विषयः तस्मै त्वेति हि मस्यैव जमिति वत्त शास्त्रस्यानुवादकत्वापत्तेः ॥ अस्तत्तमस्यादिवाक्येन गोगाभिदपरमित्यर्थः २० आधा
रो विद्याने एकस्य विराजः सोपाधिकत्वेऽपि पुरुषस्यैकत्वमस्ति किमुत निरुपाधिकत्वेति भावः २१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

राम०

५६३

मो०

५६४

566

अस्यैव क्षेत्रज्ञत्वं स निरुक्तमाह क्षेत्रज्ञातीति ६ नन्वयमेव क्षेत्रज्ञत्वेन उक्तं निगत्या गत्यादि कर्मस्यैव प्रसक्तमित्याशङ्क्य नागतिरिति घटाकाशस्यैवाप्र
तीतितः आगत्यादिमत्वेऽपि वस्तुतः नैव अस्ति अतः नैव साक्ष्या आत्मनि गतिरस्तीति न ज्ञातव्यमित्यर्थः ७ कर्तृहेतुगतिप्रतीतेर्गतिरिति साशङ्क्य अनिवेचनीया

क्षेत्रज्ञाति हि शरीराणां वीजं चापि शुभाशुभं तानि वेत्ति स योगात्मा ततः क्षेत्रज्ञ उच्यते ६
नागतिर्न गतिस्तस्य ज्ञेया भूतेषु केनचित् सांख्येन विधिनोचैव योगेन च यथाक्रमं ७ चिंत
यामि गतिं चास्मिन् गतिं वैद्वि चोत्तरं यथाज्ञानं तु वक्ष्यामि पुरुषं तु सनातनं ८ तस्यैकत्वं
हत्वं च सर्वैकः पुरुषः स्मृतः महापुरुषः शब्दः स विभक्तैकः सनातनः ९ ॥ ॥ ॥

स्ति नातिप्रतीतिरित्याह चिंतयामीति गतेर निवचनं सत्त्वेन वा दुर्निरूपं पुरुषं यथाज्ञानं श्रुतियुक्तपुनर्निरुक्तिरिति क्रम्य वक्ष्यामि यतः सनातनं नित्यैकरूपं च
न हि रमित्यमेवेति दुर्निरूपमित्यर्थः ८ अस्मिन् महापुरुषत्वं निर्वर्तितं तस्मिन् पुरुषोत्तमसत्त्वे एकस्य महत्त्वेन स्यात् समत्वात् पुरुषाणां ९ ॥ ॥

छिन्नना रूपं १

राम०

५६४

मो०
५६५

४८१

न निर्गुणमस्ति संमनोः नीतं ज्ञात्वा साक्षात्कृतं चतुष्टयं भावस्य संनिचरेत् भावस्य सत्तामात्रस्य सत्त्वस्य रसस्य पुमन्तं चतुष्टयं अनिरुद्धं पदुमं संकषेण वा सुदे
वापरपयोये अधिदैवैरिगदसंज्ञातयोमिश्रं वृत्त्यरूपं। अथात्मविश्वेतेजसप्राज्ञतुरीयसंज्ञं अवस्थाचतुष्टययः संचरेत् स्थूलसूक्ष्मप्रविलापनक्रमेण
योनिं समाधिमनुतिष्ठेदित्यर्थः। तस्य लक्षणं असमुन्नदः अतः शान्तः स एव परपुरुषो गच्छेन्नामरस्यैः १२ एवं योगमोगेणैकचित्तयोगाः अपरेमा

अचित्तं चापि तं ज्ञात्वा भावस्य सत्त्वचतुष्टयं विचरेद्वासमुन्नदः स गच्छेत् पुरुषं शुभं १२ एवं हि परमात्मानं के
चिद्विद्वन्निपदिताः एकात्मानं तथात्मानं परे ज्ञानचित्तकाः १३ तत्रयः परमात्मा हि स नित्यं निर्गुणः स्म
तः सहित्वा गयरो ज्ञेयः सर्वात्मा पुरुषो हि सः न लिप्यते कलेश्चापि पद्मपत्रमिवोभसा १४ कर्मात्मा त्वपरो यो
सौमोक्ष्यं वैः स युज्यते सप्तदशकेनापि राशिना युज्यते च सः एवं बहुविधः प्रोक्तः पुरुषस्ते यथाक्रमे १६

त्याः आत्मानं प्रपुं च एकात्मानं वृत्त्यभिन्तरं हंति १३ पक्षद्वयेऽपि सत्त्वशब्दार्थमाह साद्वैतं तत्रेति १४ आत्मशब्दार्थमाह कर्मेति १५ सप्तदशके
न राशिना लिंगशरीरेण सोपाधिरात्मा जीवः संचकमेभेदात्तदेव तिर्यगादिनावमापन्नो बहुविधस्तदाह एवमिति एवमोपाधिके पुरुषवद्वैतसंज्ञिते यस्य
त एव पुं बहुलं प्राहुः निरीश्वरसंख्यादपत्तिश्चाज्ञातस्यैः १६ ॥

राम
५६५

सर्ववदः पुरुषाजन्तता हो एक एव च तस्य प्रमस्यो त्रसिद्धांते पुरुषैकमुक्तं संप्रतिब्रह्मविद्यासमाप्ते संगलार्थे तदेवानुसंधानः भोक्ता भोग्ये प्रेरितारं च मत्वा मे
 वेप्रोक्तं विविधं त्रयमेतदिति प्रोक्तं त्रयं भोक्तृ भोग्ये प्रेरितारं भेदं दर्शयति यत्तु इत्यादिना धामप्रकाशकं विज्ञेयं तदेव परं वेद्यं तदेव चोद्योयं वोद्य जीवः स एव
 बोधनीयं स्वस्वार्थः यथोक्तं तदेवः अन्तेष्ट्यात्मविज्ञानात्मा कूपमान्तलमात्मनः अन्विष्टः स्यात्समाते च या एषा दिव्यजित इति न केवलं आत्मन एव मतव्यं
 त्वादिकं अपि तु द्रव्यत्वादिकमपि तस्यैव साह द्यति सादिना १८ किं वदुना यत् प्रधानं अनात्मत्वेन प्रसिद्धं येनादीनामुपादानेन तदपि आत्मैव साह द्यति
 यत् प्रधानमिति प्रोक्तं यदपि धातुः आद्यविधानं महत्त्वं सत्तेन तदपि येदेव तन्वयः एतदेव विशिनष्टि नित्यं च सहीने अतएव शाश्वतं अनादि अयमेव

युक्तं तं लोकं तत्र सधामेवेद्यं परं बोधनीयः सर्वोद्वा मतामेतव्यं प्राणिना प्राणीयेदृष्टादृष्टं च रसितारमनीयं १७
 द्यातामेयं स्पृशिता स्पर्शनीयेदृष्टादृष्टं च प्राविता प्रावणीयं ज्ञातामेयं सगुणं निर्गुणं च यदेप्रोक्तं तातस्यैकप्रधानं १८
 नि संवेतश्चाश्वतचायमेव यदेस्ते धातु रण्यविधानं तदेविप्राः प्रवदंते निरुद्धं यदे लोके वैदिके कर्मसाधु आशीषु
 कंतद्विदस्यैव भागं देवाः सर्वमुनयः साधु रणता सं प्राग्वेशे यज्ञभागं भजंते अहं ब्रह्मा आद्यदेशः प्रजानां तस्माज्ज्ञात
 स्त्वधमत्तः प्रसूतः १० मत्ताजगज्जंगमं स्यावरंच सर्वे वेदाः सरहस्याहिपुत्र ११ ॥ ॥ ॥

परिणामिपरिणामिनो हि विकारत्वादाद्यंतवलप्रधानस्य युज्यते न तु अतादृशस्य पुरुषस्य १९ तदेव परं यामहत्त्वेन भित्तिविप्राः पूर्णता
 नाः ब्राह्मणाः अनिरुद्धमहंकारव्यमाहुः अयमेव वैदिककर्मणा मधिष्ठात्री देवतेत्याह तदे लोके इति आशीषु क्तं काम्यतस्यैव तादाय्येनैव
 भाव्यं चित्तनीयं अनेनाग्निहोत्रेण अनिरुद्धात्मा वासुदेवः प्रियतामिति कर्मवसरेः नुसंधानं कर्तव्यमित्यर्थः इदमेव सदाचारप्रदर्शनेन दृश्यं
 यतिदेवा इत्यादिना २० मत्तद्विदमम आरध्या देवतामजैरपि स्यावरजंगमात्मकै जीवै रण्यधीयैत्यर्थः २१ २१

पांचरात्रमार्गमुपसंहरति चतुर्विभक्तः। चतुर्विभक्तः चतुर्धा वासुदेवादिहरेण विभक्तः। कीदृतिरास्वनामित्तर्भावेन चेत्सर्थः एवं स भगवान्वा
 सुदेव उपाध्यावेशात्तत्र बुद्धश्च सन्त्वेन स्वरूपमिन्नेन ज्ञानेन प्रतिबोधितः। सन् जीवत्वं परिण्यज्वा सुदेव एव भवतीत्यर्थः। ननु चतुर्विभक्तः
 सुपसंहारेन युज्यते पांचरात्रमन्त्रस्य वैदिकस्य श्रौते सांख्ययोगमन्त्रः। नुपसंहार्यत्वादिति चेत्तत्कृत्स्नभावादिति त्रमः। तथा हि भगवदाश्रयं विना
 सत्यासद्वैकं सांख्यमनुतिष्ठति चेत्तत्रैकाग्रस्याभावात्तद्विभक्त्यर्थेति तत्स्वरूपमिति तास्ति उभयभ्रष्टा भवन्ति यथोक्तं श्रीभागवते। श्रेयःस्तुतिं
 भक्तिमुदस्यते विभोक्तिर्येति ये केवलं बोधलब्धये। तेषामसौ क्लेशस्तस्वशिष्येतेनामध्यास्यन्तु यावद्यातिनायेनैव संविदाक्षविमुक्तमा

चतुर्विभक्तः पुरुषः स कीदृति यथेष्टेति एवं स भगवान्त्वेन ज्ञानेन प्रतिबोधितः २२

निनस्त्वयस्तभावादि विमुक्तबुद्धयः। आरुह्य कुरुते पदं पदं ततः पदं संधो नादत्त युष्मदं द्रष्टुं यदिति तथोक्तिनामपि प्रत्यक्षत्वाधिगमोऽतर्गयाभाव
 रचनभगवदाश्रयं विना भवतीति स्मर्यते ततः प्रत्यक्षेतेनोधिगमोऽतर्गयाभावश्च। अतर्गयास्तयोर्गोरेवोक्तः। याधिस्त्यानसंशयप्रसादान्ना
 विरतिभ्रंतिदर्शनालक्ष्मिकन्यान्वस्थितत्वा निचित्रविशेषास्तेतर्गयाः दुःखं दोर्मनस्यांगमेजयत्वया सप्रश्वासाविशेषसहभुवर्ति
 तथानेतेमाधवतावकाः क्वचिद्द्रष्टुंति मार्गात्तपि बहूंसौहृदाः त्वयाभिगुप्ताविचरन्ति निर्मया विनायकानीकपशूदमुपभोदति तस्मात्
 भक्तौ कृत्स्नस्य सास्वफलस्योत्तर्भावोक्तिश्च तस्मै यो पसंहारे युक्तः २३ २३

परमप्रकृतौ सांख्ययोगाद्युपसंहरति। एतन्नरिति तथा च ज्ञानेनैव प्रकरणेन तत्प्रकरणेन विना भक्तिः सदेगभावमत्र नरिति भावः तथा चोक्तं भगवता भक्त्या मा
मभिजानातीति। अजिरपियसं देवपराभक्तिर्यथा देवतया गुरोः। तस्मै ते कथिताः स्याः प्रकाशं ते महात्मन रतिभक्तेर्ज्ञानांगत्वे दर्शयति नदयं संग्रहः क
र्मभिर्भगवन्भक्तिर्भक्त्यश्चरुपातया। ज्ञानेन विमुक्तिश्च मोक्षधर्मोऽयं संग्रहः २३ इति नैलकंठो ये भारतभावादी यो मोक्षमेषु नाग्यणीयं समाप्ते च
नुः समस्तधिकराततमो ध्यायः। यद्यपि सुलभाजनकसंवादे स्यात्संस्पृष्टं स्थितं तथापि सर्वैः प्रकारैः सुखहेतुत्वेन प्रवृत्तः को वाऽश्रम इति जिज्ञास

एतन्नेकथितं पुत्रपत्यावदनुष्टुतः सांख्यज्ञानेन तथा योगे यथावदनुवीर्णितं २३ शान्तौ मोक्षधर्मे सुनाग्य
रायणीयं समाप्ते। युधिष्ठिर उवाच धर्माः पितामहे नोक्ता मोक्षधर्मोऽश्रिताः शुभाः धर्ममाश्रित्वा श्रेष्ठं वक्तुमर्ह
ति ते भवान् ।

४१

यादृच्छति धर्म इति श्री श्रीमहात्मा श्रीवृत्तां मध्ये श्रेष्ठं प्रपाद्यत मधमे आश्रमधर्मे वक्तुमर्हति भवान् अयं भावः स्यात्सः श्रेष्ठोऽपि तद्दर्शनात् सत्तुष्टु
यत्नात् यथा कृतं वैवमुलभाजनकसंवादे आधिपत्येन यानुत्येन ग्रहानुग्रहात्मकैः एतभिर्भिक्षुकास्तुत्यामुच्यन्ते केन हेतुनेति तत्रादृष्टपातिसंकलौ सं
भाविते श्रौतानश्रयानः पतत्यधश्चित्तायेन पत्रपातित्यं नास्ति अर्धगतिश्च सर्वैः प्रकारैः संभाव्यते तादृश आश्रमः प्रवृत्तः कश्चिदप्युक्तमिवाय इति १

मो०
५६७

567

सर्वत्राश्रमेवर्द्धितो धर्मः स्वर्गः स्वर्गसाधने सप्तफलं अवाधितमोक्षाख्यफलसाधने च भवति साधने साध्या पचारः वदू नियत्तदातादीनिद्वाराणि यस्मिन् ३

भीष्मा उवाच सर्वत्र विदितो धर्मः स्वर्गः सप्तफलं महत् वदू द्वारस्य धर्मस्य नेहस्ति विफला क्रिया १ यस्मिन् यस्मिन् श्रवणे
धर्मो यो यो याति विनिश्चये स तमेवाभिजानाति नाम मरुतमत्तम ३ रमा च त्वेन रथाद्यश्रोतुमर्हसि मे कथां पुण्यश्रुतस्य
कथितो नारदेन महर्षिणा ४ महर्षिर्नारदो राजन्सिद्धस्त्रैलोक्यसंमतः पर्यतिक्रमणो लोकान्वायुरव्याहृतो यथा ५ सक
दचिन्महेष्वासे देवा जालायगतः संकृतस्वमहे देवा प्रत्यासन्नगतो भवत् ६ ते कृतक्षरामासीनपर्यष्टश्च वीपतिः
महर्षे किंचिदास्वयमस्ति दृष्टं त्वयानघ ७ यदा त्वमपि विप्रर्षे त्रैलोक्यं स चराचरं राजकोटं हलोनितं सिद्धस्वरसि
साक्षिवत् ८ तस्य स्य विदितं लोकैर्देवैर्षतव किंचन श्रुतं वाप्यनुभूतं वा दृष्टं वा कथयस्व मे ९ तस्मै राजन्सुरेन्द्राय
नारदो वदतां वरः आसीना यो पपन्ना यमोक्तवाचिपुलोक्या १० यथा येन च कल्पेन स तस्मै हि जसत्तमः कथां क
कथितवान्मृष्टस्तथा त्वमपि मे शृणु ११ शान्तो मोक्षधर्मेषु उच्छ्रितुपाख्याने १२ ॥ ॥ ॥ ॥

यस्मिन्निति सर्वे धर्माश्रमेषु स्वर्गो मोक्षाख्यस्ति तेषु यत्रैष्य रुचिस्तैः स कृतकृणो नान्यधर्मैर्वदू मन्यते इति प्रलोक्यार्थः ३ एवं सप्तपि न्यायागतधनस्य
हस्यस्य श्रुतमत्तं प्रतिपादयितुं सुदृष्टं पात्मानमारभते रमा च त्वेन रथाद्यश्रोतुमर्हसि मे कथां पुण्यश्रुतस्य ११ अध्यायः ॥

राम०
५६७

आसीत् सोमान्वये अत्रिगोत्रे गता ध्यानात्तमार्गः ६ अध्यायः समुत्पन्ना अत्राभिधानी वं धनरज्जुः अध्यायिभिधानी माह्वरति ब्राह्मणात्ते

ध्या २

भीष्म उवाच आसीत् किल नरे प्रसूतमहापद्मे पुरे तमे गंगायादक्षिणोत्तरे कश्चिद्विषः समाहितः १ सोम्यः सोमान्वये वेदे ग
ता ध्यात्स्मिन् संशयः धर्मनिर्णयितृ को धेनि त्पत्तौ नितेन्द्रियः २ तपः स्वायं निरतः सत्यः सज्जनसंमतः न्यायप्रोपेन वि
त्तेन सेनशीलेन चान्वितः ३ ज्ञाति संबंधिविपुले सलाद्याश्रमसंमिते कुले महति विख्याते विशिष्टं वृत्तिमास्थितः ४ सपु
त्रान्वद्गलान्दृष्ट्या विपुले कर्मणि स्थितः कुलधर्मोऽपि तोरणं न धर्मवर्गोऽस्थितो भवत् ५ ततः सधर्मवेदोक्तं यथा शास्त्रोक्तं
मेव च शिष्टाचीरां च धर्मं च त्रिविधं चित्तचेतसा ६ किं नु मे स्याद्युभे कृत्वा किं कृतं किं परायणं इत्येवं विधत्ते नित्यं न च या
ति विनिश्चयं ७ तस्येवं विद्यमानस्य धर्मपरममास्थितः कदाचिदतिथिः प्राप्तो ब्राह्मणः सुसमाहितः ८ स तस्मै सक्ति
यां च क्रेत्रियायुक्तेन हेतुना विश्रान्तं सुसमासीनमिदं वचनमब्रवीत् ९ श्रोतौ मोक्षधर्मेणुं उच्छृत्वा पादयोनिं ब्राह्मण
उवाच समुत्पन्नाभिधानोऽस्मि वाद्याधुं ये राते नद्य मित्रत्वमभिपन्नस्ते किंचिद्दृष्ट्वा मित्तच्छृणु १ गृहस्थधर्मविप्रैर्दृक्
त्वापुत्रं ते त्वहं धर्मपरमं कुर्याको हि मार्गो भवेद्विज २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

नाभिधानशब्दो बंधनवाची जातबंधन इत्यर्थः १ २ २ २ २ २ २ २ २ २

मो०
५६२

आत्माने आस्थाय आलम्ब्य एक एव आत्मनः स्थितिं आत्मज्ञानार्थमेकचित्थास्थानुसंगसंकर्तुमिष्टमिष्टगुणैर्विषयप्राप्तौ निवृत्तं नेष्टमिष्टायामे
हानिर्वृत्तं ॥ हारं कामयानोप्येदं देवेण भोक्तुं नेष्टं तद्वदित्यर्थः ४ कुतो धर्ममयः स्रवः कुतः कुत्राश्रमे ॥ स्रवं संसारधितरणसाधने ५ धर्मस्र
वापेक्षयो हेतुमाह संयु ज्यमाना नीतिशम्प आलो अनिर्यात्मानो नीतिपीड्यमानानि सात्विकानि देवादीनि धर्मस्य मस्य ध्वजकेतवोपताकादेशेप
मि

५६१

अहमात्मानमास्थाय एक एव आत्मनि स्थितः कर्तुं कांक्षामि नेष्टमिव द्रुः साधारणैर्गुणैः ३ यावेदतस्तीतमेव यः पुत्र
फलाश्रिततावदिष्टमिष्टपाथेयमादातुं पारलौकिकं ४ अस्मिन्लोकसंभारे परंपारमभीक्ष्णतः उत्पन्ना मे मतिरियं कु
तो धर्ममयः स्रवः ५ संयु ज्यमानानि निशम्पलैके निर्यात्मानो निच सात्विकानि दृष्ट्वा तु धर्मध्वजकेतुमालां प्रकी
र्य मारामुपरि प्रजानां ६ न मे मनोरज्यति भोगकाले दृष्ट्वा यतीत्यर्थयतः परत्र तेनातिथेवुद्विग्लाना ये राधर्मराध
मे विनियुं ह्यमांते ७ सोतिथिर्वचनेन स्पृशत्वा धर्मोभिभाषिणः प्रोवाच वचनेन शृणु प्राज्ञो मधुरयागिर ८ अति
थिरुवाच अहमप्यत्र मुद्यामिममाप्येष मनोरथः न च संनिश्वयं यामिव ऊह्येति विष्टये ९ ॥ ॥ ॥ ॥

राम०
५६२

माः रोगादयः स्तेषां माला संततिः तां दृष्ट्वा मे मनः भोगकाले निरज्यतीत्युत्तरेण संबंधः ६ तर्हि किं भोगसंगिरज्यति नेत्याह यतीन्परिवाजकानपि परत्र
गृहे वस्त्रान्नादिकं प्रार्थयतः प्रार्थयमानान् दृष्ट्वा च यतिधर्मपि मे मनोरज्यति अतः दोलायमानं मां धर्मनिपुं ह्य ७ ८ ९ ॥ ॥

५६१

१६ अध्यायः उप ३ चक्षुः श्रवाः सर्पः ४ त्रिविधकर्मज्ञानोपात्तात्मके ५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

केचिन्मोक्षप्रशंसन्तिकेचिद्यज्ञफलद्विज्ञाः वानप्रस्थाश्रयाः केचिद्गार्हस्थ्यकेचिदास्थिताः १० राजधर्माश्रयकेचित्केचिदा
त्मफलाश्रयगुरुधर्माश्रयकेचित्केचिद्वाक्यसंयमाश्रये ११ मातरपितरकेचित्तपुत्रपुत्रोदिवगताः अहिंसायापरेस्वर्गसत्ये
नचतथापरे १२ आहवेभिमुखाः केचिन्निरुतास्त्रिदिवगताः केचिदुच्छ्रवैतैः सिद्धाः स्वर्गमार्गसमाश्रिताः १३ केचिदध्यय
नेपुक्तावेदव्रतपराः शुभाः बुद्धिमंतोगताः स्वर्गैतुष्टात्मानोजितेन्द्रियाः १४ आर्जवेनापरेपुक्तानियतानार्जवेज्जितैः अजवो
नाकष्टैवैशुद्धात्मानः प्रतिष्ठिताः १५ एवंवद्विधैर्लोकेधर्मद्वारेणारुहैः ममापिमतिरविग्रामेघलेखेववायुना
१६ शान्तोमोक्षधर्मेषुउच्छ्रत्युपात्माने अतिथिरुवाच उपदेशंतुतेविप्रकरिष्येह्यथाक्रमं गुरुणामेवयाख्या
तमर्थतत्त्वतुमशृणु १ यत्रपूर्वामिसर्गवैधर्मवक्रप्रवर्तितं तैमिषेणामतीतीरेतन्ननागाद्वयंपुरं २ समग्रेस्त्रिदशै
स्तत्रश्मसासीद्विजर्जभ यत्रैतान्क्रमवक्रैर्मोधातारजसत्रयः ३ कृताधिवसोधर्मात्मानत्रचक्षुः श्रवामहान् पा
द्यनाभोमहानागः पद्मस्तेवविष्कृतः ४ सवाचाकर्मणाचैवमनसाचद्विजर्जभ प्रसादयतिभूतानि त्रिविधवर्त्मनि।
स्थितः ५ ॥ ॥

मौ०

५६२

५४

चक्षुः चक्षुरादिध्यानेन वस्तुतत्त्वानुसंधानेन ६ अतिशयपरायण ७ अभिकामिकैः अभिषिक्तैः ८ नित्यसलिल यन्निर्मलः नित्यसलिलः ११

साक्षात्मेदेनदनेनदरेनेतिचतुर्विधं विषमस्यसमस्यचक्षुर्ध्यानेनरक्षति ६ तमतिशयविधिनाप्रहृमहसिकंक्षितं सेते
परमकंधमेनमिथ्यादर्शयिष्यति ७ सहिसर्वातिथिर्नागेवृद्धिशास्त्रविशारदः गुणैरनुपमेयुक्तः समस्तैरभिकामिकैः
प्रहृत्यानित्यसलिलेनित्यमध्ययनेरतः तपोदमाभ्यांसेयुक्तोद्वेतेनानवरेणाच ८ यद्वादानपतिः क्षांतोद्वेतेचपरमे
स्थितः सप्तवागनस्यश्वशीलवान्नियतेन्द्रियः १० शेषान्नमोक्तावचनानुकूलेहिताज्जैवोत्कृष्टकृताकृतज्ञः अवे
रुहभूतहितेनियुक्तो गंगाहृदंभोभिजनोपपन्नः ११ शांतोमोक्षधर्मेमुच्छ्वसुपारव्याने ब्राह्मणउवाच अतिभा
रोद्यतेसैवभारा वतरणमहत् पराश्वसकरंवाक्यमिदमेवभवतः श्रुते १ अध्वक्रांतस्पर्शयतेस्यानज्ञातस्वचास
ने तृषितस्वचपानीयंक्षुधानेस्वचभोजने २ ईक्षितस्वसंप्राप्तिरत्नस्यसमयेतियेः रषितस्यात्मनः कलिदृष्टे
वसुजोयथा ३ मनसाचिंतितस्ववप्रीतिसिन्धुस्पर्शने प्रह्लादयतिमांवाक्यमवतापदुदीरितं ४ दत्तचक्षुरि
वाकाशेयश्यामिविहृणामिच प्रज्ञानवचनाद्योपमुपदेशोहिमेकतः ५ बाह्वेवंकरिष्यामियथाभेभाषतेभवान् ३मां
हिरजनीसाधोनिवसस्वमयासह ६

राम०

५६२

अध्यायः अति २ ३ ४

॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

चतुर्थधर्मः मोक्षधर्मः तेन संयुक्तं ११ अध्यायः सवनानि १ २ ३ ४ ५ ६ ॥

प्रभाते यास्मिन् भवान्पर्याश्वसः सुखोषितः असौ हि भगवान्कुर्यान्मंदरशिमखाद्युखः ७ श्रीमन्वाच ततस्तेन कृता
तिथ्यः सेतिथिः शत्रुसूदन उवाच किल तारात्रिं सह तेन द्विजेन वै चतुर्थधर्मसंयुक्तं तयोः कथयतोस्तदा व्यतीता सानि
शकृत्तनासुखेन दिवसोपमा ८ ततः प्रभातसमये सेतिथिस्तेन पूजितः ब्राह्मणेन यथाशक्त्या स्वकार्यमभिकांक्षता
१० ततः सविप्रः कृतकर्मनिश्चयः कृताभ्यनुज्ञः स्वजनेन धर्मकृत् यथोपदिष्टं भुज्जंगेद्रसंश्रयं जगाम काले सुरुते कनि
श्चयः ११ शांतो मोक्षधर्मेषु उच्छ्रित्युपायान् श्रीमन्वाच सवनानि विचित्राणि तीर्थानि च सरांसि च अभिगच्छ
क्रमेण समकंचिन्मुनिमुपस्थितः १ तस्मिन्नेन यथोदिष्टं नागं विप्रेण ब्राह्मणः पर्येष्टं यथा न्यायं श्रुत्वा च जगाम सः
२ सोभिगम्य यथा न्यायं नागायतनमर्थवित् प्रोक्तवानहं मस्मीति मोक्षः शृणुं लोकेन वै च ३ तत्र स्पवचनं श्रुत्वा हृषीक
धर्मवत्सला दर्शयामास तं विप्रं नागपत्नीपतिव्रता ४ सा तस्मै विधिवत् पूजां चैकधर्मपरायणो स्वागतेनागते कृत्वा किं क
रोमीति चाब्रवीत् ५ ब्राह्मण उवाच विप्रो तोभ्यर्चितस्वास्मि भवत्याश्रयाय गिरिं द्रुमिच्छामि भवति देवं नागमनुत्तमं
६

मो०
५००

विवासकरणप्रवासकरण १३ अध्यायः अथ तेन ३ समतिक्रम्यते ४ ५ ॥ ॥ ॥ ॥

एतद्विपरमं कार्यमेतन्मेपरमेष्ठितं अनेन चोर्थेनास्पद्यसंप्राप्तः पन्नगाश्रयं ७ नागभार्योवाच आर्यः सूर्यरथं वोढुं
गतोसौमासचारिकः सप्ताष्टमिदिनेविप्रदर्शयिष्यत्यसंशयं ८ एतद्विरितमार्यस्यविवासकरणंमम भर्तुर्भवतुकिंचाम्यतःकिं
पतोतद्दृष्ट्वमे ९ ब्राह्मणउवाच अनेननिश्चयेनाहसाधिसंप्राप्तवानिह प्रतीक्षन्नागमेदेविवत्स्याम्यस्मिन्महावने १०
संप्राप्तस्यैवचाव्यग्रमावेद्योहमिहागतः समाभिगमनंप्राप्तोवाचश्ववचनंत्वया ११ अहमप्यत्रवत्स्यामिगोमत्स्याः पु
लिनेश्रुमे कालंपरिमिताहोरात्र्यथोक्तंपरिपालयन् १२ ततः सविप्रस्तान्नागीसमाधायपुनः पुनः तदेवपुलिनेनद्या
ः प्रययौब्राह्मणार्थमः १३ गंतोसौक्ष्मधर्मेषुउच्छ्वत्सुपास्यानेभीष्मउवाच अथ तेननरश्चेष्टब्राह्मणेनतपस्विनी नि
राहोरेणवसताडुः स्वितास्तेभुजंगमाः १ सर्वेसंभूयसहितास्वस्यनागस्यवांधवाः भ्रातरस्तनयाभार्योपपुंसंब्राह्मणंप्रति
२ तेपश्यन्पुलिनेतंवैविविहेनियतव्रते समासीनंनिराहारंरुजंनप्यपरायणं ३ तेसर्वेसमतिक्रम्यविप्रमभ्यर्च्यचास
कृत् अचुवोक्वमसंदिग्धमितिथयस्सवांधवाः ४ पश्चाद्विरिवसन्तेद्यप्राप्तस्येहतपोधन नचाभिभाषतेकिंचिदाहारं
मेवतल ५

राम०
५००

१३ अध्यायः अकृतार्थेन धर्मसेतुना १ २ २ ३ ४ ४ ४

अस्मान्निमित्तं श्वासिवयंचत्वा सुपस्थिताः कार्यं चातिथ्यमस्माभिर्वयं सर्वकुंडुविनः ६ मूलं फलं वापरो वापयो वा द्वि-
जसत्तम आहारं हेतोर्नवानोक्तुमर्हसि ब्राह्मण ७ तत्कारं हारं भवता र्वेने निवसता त्वया बालवृद्धमिदं सर्वं पीयते
धर्मसंकरत् ८ नहि नो ब्रह्महाकश्चित्जातो पद्यन्तोपि वा पूर्वाशी वा कुले ह्यस्मिन् देवता तिथिबंधेषु ९ ब्राह्मण उ-
वाच उपदेशेन युष्माकमाहारेणैकं कृतं मया द्विरुक्तं दशरत्नेनैव नागस्यागमने प्रति १० यद्यश्नोति त्रैलोक्ये नागमिष्य
ति पन्नगः तदाहारं करिष्यामि तन्निमित्तमिदं व्रतं ११ कर्तव्यं तं वसंतापोगम्यतां च यथा गते तन्निमित्तमिदं स-
र्वं नैतद्देवमिहाहं १२ ते तेन समनुज्ञाता ब्राह्मणो न भुजंगमाः स्वमेव भवन्ते न गमुरकृतार्थानरर्षभ १३ शां-
तो मोक्षधर्मेषु उद्यद्देवसु पात्माने भीष्म उवाच अथ कालवद्वृत्तिर्येषां प्राप्ता भुजंगमः दृष्ट्वा मनुजः स्ववेश्म क-
तकर्म विवस्वता १ तं भार्योप्युपचक्राम पादशौचादिभिर्गुरौः उपसन्नो च तं साध्वी पन्नगः पर्येष्टुं २ अथ
त्वमसि कल्पारिणो देवता तिथिपूजने पूर्वमुक्तेन विधिना युक्तियुक्तेन तत्समं ३ न खल्वस्मकृतार्थेन स्त्रीबुध्यामा
द्देवीकृता मद्वियोगेन सुश्रौणिविमुक्ता धर्मसेतुना ४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

मो०

५०९

१२ मेमाप्रतिव्याप्तिकथयति १३ वर्तयन् आवर्तयन् ब्रह्मेवेदं १४ दर्शनप्रवः हेसप १५ अध्यायः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

नागभार्योवाच शिष्याणां गुरुशुश्रूषाविप्राणां वेदधारणं भृत्यानां स्वामिवचनं राज्ञो लोकानुपालनं ५ सर्वभूत
परित्राणं क्षत्रधर्मदहोच्यते वैश्यानां यज्ञसंहतिरतिथेयसमन्विता ६ विप्रक्षत्रियवैश्यानां शुश्रूषाशूद्रकर्मकृता
गृहस्थधर्मो नागेंद्रसर्वभूतहितैषिता ७ नियताहारतानित्यं व्रतचर्या यथाक्रमे धर्मो हि धर्मसंबन्धादिद्रियाणां विशेषे
षतः ८ अहंकस्य कुतो वापिकः को मे ह भवेदिति प्रयोजनमिति नित्यमेवं मोक्षाश्रमे भवेत् ९ पतिव्रता त्वभायायाः
परमोधर्म उच्यते तद्वापि देशान्नागेंद्रतश्च तेन चेद्विधे १० साहं धर्मं विजानेती धर्मनिमित्तं स्वपि स्थिते सत्यं कथमु
त्तज्यास्यामि विपश्यं पथः ११ देवज्ञानं महाभाग धर्मचर्यो न हीयते अतिथीनां च सकारे नित्ययुक्तास्पतं दित्ता
१२ सप्ताहदिवसास्त्वद्यविप्रस्य हागतस्मैवे तं च कार्यं न मे ख्यातिदर्शनं तव कांक्षति १३ गोमत्यास्त्वप्यपुलिने त्वद
र्शनं समुत्सुकः आसीनो वर्तयन् ब्रह्मवाहनाः शंसितव्रतः १४ अहं तेने न नागेंद्र सत्यं पूर्वसमाहिता प्रस्थाप्यामत्स
काशंसः संप्राप्तो भुजगात्तमः १५ एतच्छ्रुत्वा महाप्राज्ञस्तव गंतुं त्वमर्हसि दातुमर्हसि वा तस्पर्शनं दर्शनं प्रवः १६
शांतो मोक्षधर्मेषु उच्यते सुपात्माने ॥ ॥

राम०

५०९

अथ २ सौरभेयाः दिव्यगंधवहाः १ स्तोककः चातकः ६ हित्वा विना प्रतिपालयेत् प्राप्नुयात् तत् दर्शनं विना स्पृकोपि विद्रोमाद् दित्यर्थः अभिजेन सद्गुणे

शु१
 नाह उवाच अथ ब्राह्मणरूपेण केतं समनुपश्यसि मानुषं केवलं विप्रदेवं वाच चिस्मिन्ने १ कोहि मां मानुषः शक्नो
 द्रष्टुं कामो यशस्विनि संदर्शनं रुचिर्वाक्यमाज्ञापूर्वं वदिष्यति २ सुरासुरगणानां च देवर्षीणां च भाविनी ननु नागमहावीर्या
 : सौरभेयास्तस्मिन् ३ वंदनीयाश्च वरदा वयमप्यनुयायिनः मनुष्याणां विशेषेणान्वेष्यति मे मतिः ४ नागर्षापो वाच
 आर्जवेन विजानामि नासौ देवो नित्याशन एकं तस्मिन् विजानामि भक्तिमानिति रोषणा ५ सहकार्योतराकांक्षी जलं स्तो
 कको यथा वर्णवर्षप्रियः पक्षी दर्शनं तव कांक्षति ६ हित्वा त्वदर्शनं किंचिद्दिग्भ्रमं प्रतिपालयेत् तुल्योऽप्यभिजेने जातो
 न कश्चित्पथं युपासते ७ तद्गोपं सहजं तत्कालमेतद् द्रष्टुमर्हसि आशेषे देन तस्या घनात्मानं द्रष्टुमर्हसि ८ आशपात्य
 भिपन्नानाम कृत्वा शुभ्रमार्जनं ९ जावा राजपुत्रो वा भूराहं ते वयुर्जते ६ मौने ज्ञानफलावाप्तिर्दानेन च यशो मह
 त् वाग्मि त्वं सत्परां केन परत्र वमहीयते १० भूषदनेन च गतिं लभत्याश्रमसंमिता न्याप्य स्वार्थं स्पृशेत् प्राप्तिं कृत्वा प
 तमुपाश्रुते ११ अभिजेताम संश्लिष्टं हृत्वा चात्महितं क्रिया नयाति निरयं कश्चिदिति धर्मविदो विदुः १२

सु४

जातः तुल्योऽपि अत्र नो नागोऽपि कश्चित् न पथं युपासते परित्यज्य न अस्ति अतिथिं स त्वान्निवत्सुकुलेऽसि इत्यर्थः ७ सहजं सर्पसंजातिजं ८ भूराहं ते व
 भूराहं ते व १० ११ १२

मो०

५/७२

572

२० अध्यायः सपन्नग २ क्षाम्यक्षमापनं कृत्वा १ ४

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

नागउवाच अभिमौनेर्नमानोमेजातिदोषेणैवमहान् रोषः संकल्पजः साध्विदग्धोवावाग्निनालया १३ नचरोषादहं
साध्वीपश्येयमधिकं तमः तस्य वक्तव्यं तोयंति विशेषेण मुजंगमाः १४ रोषस्य हि वशं गत्वा रशग्रीवः प्रतापवान् तथाश
कपतिस्पर्द्धाहोरोमेण संयुगे १५ अतः पुरगते वत्संश्रुत्वा रोमेण निर्हृतं धर्मणो रोषं संविश्याकोत्तवीर्यमुत्ताहताः १६ जा
महमेन रोमेण सहस्रनयनोपमः संयुगे निहतो रोषात्कार्त्तवीर्यो महाबलः १७ ते देवतपसां शत्रुः श्रेयसां विनिपात
तकः निगृहीतो मयारोषः श्रुत्वा वचनेन तव १८ आत्मानं च विशेषेण प्रशंसाम्यनपायिनी यस्य मे त्वं विशालाक्षि भा
र्यागुरा समन्विता १९ सवत्त्रैव गच्छामि यत्र तिष्ठस्यं सो द्विजः सर्वथा चोक्तवाचा कं सकृत्तार्थः प्रयास्यति २० शान्ती
मोक्षधर्मेषु उच्छेदस्तु पाख्याने भीष्म उवाच सपन्नगपतिस्तत्र प्रययौ ब्राह्मणं प्रति तमेव मनसा ध्यायन् कार्यवत्तं विचा
रयन् १ तमति कम्पनीं गेहो मतिमान् मनरे श्वरं प्रोवाच मधुरं वाक्यं प्रकृत्वा धर्मवत्सलः २ भो मोक्षाय भिभाषे त्वो
नरोषं कर्तुमर्हसि इह त्वमभिसंप्राप्तः कस्यार्थं किं प्रयोजनं ३ अभिमुखादभिः कम्पसे हातृष्टमिने द्विज विविक्तेनो
मतीतीरे कंवात्तं पर्युपासते ४

राम०

५/७२

करणं

धर्मोपदेशं विद्विष्यन्नामनागं दृष्टुमागतं ६ अक्षेण शनिवारं १२ अनर्थः अर्थानभिः १३ आत्मानं वक्ष्ये आत्मनो जीवस्वगतिविश्रान्तिस्था

ब्राह्मण उवाच धर्मोपदेशं विद्विष्यन्नामनागं दृष्टुमागतं पद्मनाभं द्विजं श्रेष्ठतन्त्रेण कार्यमाहितं ५ तस्य चाहमसन्निध्यं
श्रुतवानस्मितं गतं सृजनं तं प्रतीक्षामि पञ्चमिव कर्षकः ६ तस्य चाक्षेपकरणं स्वलिकारसमाहितं आवर्तयामि
तद्वत्स्यो गयुक्तेनिरामयः ७ नाग उवाच अहो कल्याणवृत्तस्त्वसाधुसज्जनवत्सलः अवाच्यस्त्वमहामागपरस्त्रे
न पश्यसि ८ अहं सनातो विप्रर्षेयथा मां विदते भवान् आज्ञापय यथा सैरं किं करोमि प्रियं तव ९ भवेत्तस्वजनादस्मि
संप्राप्तं श्रुतवानहं अतस्त्वात्सवमेवाहं दृष्टुमभ्यागतो द्विज १० संप्राप्तश्च भवानघकृतार्थः प्रतियासति विप्र
ध्वोमं द्विजं श्रेष्ठविषये पोक्तुमर्हसि ११ वेद्यं हि भवता सर्वगुरोः क्रीता विशेषतः यस्त्वमात्महितं तत्कामा मेवेहानुबध्य
से १२ ब्राह्मण उवाच आगतो हं महाभाग तव दर्शनं लालसः कंचिदर्थमनर्थं नः प्रष्टुं कामो भुजंग १३ अहमा
त्मानमात्मस्थो मार्गमारोगात्मानो गतिं वा सार्थिनं महाप्रज्ञं च लब्धं तन्मुपास्मिह १४ प्रकाशितस्त्वस्वगुरोर्धरो गमर्भग
भक्तिभिः शरणं ककरं संपश्ये हृद्यै रत्नप्रकाशितैः १५ " " " " " "

न आत्मस्थो विषये पोद्यावृत्तः एवं विप्रोऽपि च लब्धं तन्वा सार्थिनं महाप्रज्ञं च लब्धं तन्मुपास्मिह तया च न स्तोनापि विरक्तोऽसीत्यर्थः १४

१५

मो०

५७३

५७३

१६ अध्यायः विवस्व ४ तवात्तपुरोवातादिरूपेणविभज्यैरिणामनीत्वा ५ महात्माः तर्कामी ६ पारश्चर्यादोः वयवः नीलमेघरूपेणाप्ययमे

तस्मैपञ्चमुत्तमं नैष्ठिकं धितमनिलाशन पश्चात्कार्येवदिष्णामिश्रोतुमर्हति तद्द्वान् १६ शान्तो मोक्षधर्मेषु उच्छ्र-
वत्सुपाख्याने ब्राह्मण उवाच विवस्वतो गच्छति पर्ययेरावो दुर्भवा स्तरथमेकचक्रं आश्चर्यं भूतयदि तत्र किंचित्
दृष्टं त्वया यो सितुमर्हसितं १ नाग उवाच आश्चर्याणामनेकानां प्रतिष्ठा भगवान्बुविः यतो भूताः प्रवर्तन्ते सर्वे
त्रैलोक्यसंमताः २ यस्मिन्निमसहस्रेषु शाखास्त्रिविहंगमाः वसंस्याश्चित्तमुनयः संसिद्धौ देवैः सह ३ यतो वा
युर्विनिः सृत्पसृष्टं रश्मिः श्रितो महात् विजृम्भतं वरेतत्र किमाश्चर्यमतः परं ४ विभज्यन्तं तु विप्रर्षे प्रजानो हितका-
मया तोयं सृजति वर्षासु किमाश्चर्यमतः परं ५ यस्मिन्मंडलमध्यस्थो महात्मा परमत्विषा दीप्तः समीक्षते लो-
कानु किमाश्चर्यमतः परं ६ शुक्लो नामासितः पादोऽपश्चवारिधेरैव तोयं सृजति वर्षासु किमाश्चर्यमतः
तः परं ७ योऽष्टमांसांस्तु अचिना किरणोनेक्षितं पयः प्रसादं ते पुनः काले किमाश्चर्यमतः परं ८ यस्मिन्
जोविशेषेषु स्वयमात्मा प्रतिष्ठितः यतो वीजं मही च येन धार्यते स चराचरं ९ यत्र देवो महाबाहुः शाश्वतः पुरुषोत्त-
मः अनादिनिधनो विप्रकिमाश्चर्यमतः परं १०

ववर्षतीत्यर्थः ८ यतः सूर्यात् वीजं औषधं ९ १० १०

राम०

५७३

११ पृथ्व्यायुगं फलसर्गो प्रत्यादित्यप्रतीकांश्च आदिसंज्ञान्तर्गतं नृत्तं समदृश्यत दृष्टं १२ सद्गतिर्देवभूतं पराभूतं दृश्यते १ अध्यायः अनिलसंज्ञो व

आश्चर्याणामिवाश्चर्यमिदमेकं तु मेष्टुण विमले यन्मया दृष्टं सर्वे सूर्यसंश्रयात् ११ पुरा मध्याह्नसन्नेपे लोकास्तपति भा
स्करे प्रत्यादित्यप्रतीकाः सर्वतः समदृश्यत १२ सलोकांस्तेजसा सर्वांस्तु भासानि विभासयन् आदित्याभिमुखो भवेति ग
गनं पाटयन्तिव १३ कृताकृतिरिव ज्योतिर्माप्यते जगत्त्रिभिः अनिर्दृश्येन ह्येवा द्वितीय इव भास्करः १४ तस्याभिगमन
दप्राप्तौ हस्तोदन्तौ विवस्वता तेनापि दक्षिणो हस्तोदन्तः प्रत्यक्षतां धिना १५ ततो भिलैव गगनं प्रविष्टो रश्मिर्भंडले
एकीभूतं च तेजः क्षणनादित्यतां गते १६ तत्र नः संशयो जातस्तयोस्तेजः समागमे अनयोः को भवेत्सूर्यो रथस्या
योपमागतः १७ तेवयं जातसंदेहाः पर्यपृच्छामहे रविं कण्ठदिवमाक्रम्य गतः सूर्य इवापरः १८ इति श्रीमहाभारते
शान्तिपर्वणि मोक्षधर्म उच्छ्रित्युपाख्याने सूर्य उवाच नैष देवो निलसखो नासुरो न च पन्नगः उच्छ्रतिव्रते सिद्धो मुनिरे
ष दिवंगतः १ सप्तमूलफलाहारः क्षीरार्णवाशनस्तथा अप्रमक्षो वायुभक्षश्च आसीद्विप्रः समाहितः २ भव
स्त्वनेन विप्रेण संहिताभिर्भिक्षुतः स्वर्गद्वारे कृतोद्योगो येनासौ प्रिदिवंगतः ३ असंगतिरनाकांक्षी निसमुच्छ्रितस्तथा
नः सर्वभूतहिते युक्तस्त्वविप्रो भुजंगमाः ४

हिः २

३

४

॥

॥

॥

॥

सर्ववर्त्मनितायत्रेवोमहावाङ् शश्वतः पुरुषोत्तमः अनादिनिधनो विप्रकिमार्श्वर्यमतः परमिति यः पूर्वआदिमानवर्त्री पुरुषोत्तम उक्तः सर्ववत्सं स
वचाहं सयाश्वायं पुरुषं मे यश्चासावदित्ते स एक इति हृदयादि स पुरुषयो रभे रावगमात् कारणात्मनाः भेदे पिकायोत्तना आवयो रभे दो भविष्यतीत्या
शक्याहयो हं सर्ववत् भगवानपि तु राहो वधारणं एतेन भेदाभेदयक्षो निरस्तः भूतानि विपदादीनि सर्वे यत्र गताः प्रलयकाले तदेव ब्रह्म स्मर्यते

यएवत्वं सर्ववाहं यो हं स तु भवानपि अहं भवांश्च भूतानि सर्वे यत्र गताः सदा च आसीन्नेमोगपते संशयः पुण्य
संचये सोहमुं व्रतसाधो चरिष्याम्यथे साधनं २ एषमेति श्वयः साधो कृतं कारणा मुत्तमं आसं वयमिभं द्रेते कृता
योस्मि भुजंगे १० इति श्रीमहाभारते रातिपर्वणि मोक्षधर्मेषु उच्छ्वसु पाख्यानि भीष्म उवाच स चामेवोराण
श्रेष्ठं ब्राह्मणः कृतनिश्चयः दीक्षाकोक्षीत दाराजं श्वय वनं भार्गवं श्रितः १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

एतच्च उच्छ्वस्तेः सूर्यप्रवेशमात्रप्रयोगेनैव ज्ञानं निश्चितं चेद्वाकादिति भावः च भोगपते भोगो गृहिकुं उलं तस्ये भोगिपते इति स्वच्छः
पारः १० अध्यायः १८७ दीक्षाभौरप्रायश्चित्तादि पूर्व उच्छ्वसु खीकारस्तदर्थी १ १ ॥ ॥ ॥ ॥

मो०

५७५

तदेनप्रवंचेनयद्यपि सर्वे आश्रमेषु मोक्षोक्तिस्तथापि गार्हस्थ्यमेव स्वाध्यायव्रतयमनियमशमदमाद्यु येतमाश्रमांतरधर्मोपायमाश्रयश्चित्तैवे
वकोत्तेन सर्वधर्माः संभवन्तीति तेनैवायं संहारः कृतः यथा चोद्देशेपत्रसंस्थाः सतत्त्वमेतीति सामान्योक्त्येव प्रतिपादकवाक्ये सत्यपि आचार्ये
कुलादेरुद्देशमधीत्ययथाविधानं गुरोः कर्मातिशेषेणाभिसमावृत्तकुटुंबेषु चोद्देशे स्वाध्यायमधीयांना धार्मिकाश्चिद्विद्वद्वत्तमनि सर्वे दियानि प्रतिष्ठा
प्याहिंसन्सर्वेण भूतान्मन्यन्तीत्येभ्यः सत्त्वत्वेन वने पश्यावरायुषं ब्रह्मलोकमभिसंपद्यते न च युनरावर्त्तत इति गृहीतो वो

575

सतेन कृतसंस्कारो धर्ममेवाभिनिस्थितान् तथैव च कथामेता राजन कथितं वास्तदा १ भार्गवेणापि राजेन्द्रजन
कस्य निवेशने कथे प्राकथिता पुराणा नारायण महात्मने २ नारदेनापि राजेन्द्रे देवदस्य निवेशने कथिता भरत
श्रेष्ठेष्टेनास्त्रिष्टकर्मणा ४ देवराजेन च युगं कथितै प्राकथा शुभा समस्तभ्यः प्रशस्तिभ्यो विप्रेभ्यो वसु
धाधिप ५ यश्च समरमेरायुद्धमासीत्सुदारुणं वसुभिश्च तदा राजन कथेयं कथिता मम ६ पृष्ठमाता
यतत्वेन मया चैवोत्तमा तव कथेयं कथिता पुराणा धर्म्या धर्मभता वर ७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

यसंहारः कृतः तत्रैव कृत्वा अथ धर्मसमाप्तेः यथोक्तं भगवता वादरायणेन कृत्स्नमावाचुर्गृहीतोपसंहार इति तथेहापि सुलभाजनसंवा
देसमासमाधिकोसिद्धेपि उच्छ्रित्तुयाख्यानेन गृहीतोपसंहारः प्रदर्शितः अतिशेषेणानिः शेषेण कृत्वा सध्याहारः धार्मिकानुपावहा
न धर्मान् सर्वे दियानि प्रतिष्ठाप्यनेन योग उक्तः तीर्थेभ्यः यन्तेभ्य इति अतिपदानामर्थः यत्र कुत्राप्याश्रमे जितेन्द्रियो ध्याननिष्ठा मुच्यत इत्यु
क्तं भवति तथैव च कथामेतामित्यादिना वंश उक्तः ७

राम०

५७५

मो०

५७६

परकृतिसरूपेणार्थवोदेननिष्कामस्वकर्मवर्जितेद्रियेणकर्तव्येनदेवगोचरमित्याशयेनोदेनआसीदिति च उपसेहरतिसेवेति। यमाः अहिंसादयः नियमाः
शौचादयः वनोत्तरंवनमध्यप्रविष्टः उच्छ्रः करणशब्दादानंकरिणशब्देनेनशिले। परिगरितंपरिमितंउच्छ्रशिलाजितंमन्त्रमग्न्यफणिपसुक्ताउच्छ्रहृत्वे
नेतिप्रायेतिशेषः ६ वेदोत्तरंलक्षणायेकतुविधिविवेकौतौयेनारण्यणायैतर्केधीरेशमिश्रान्फणिपतिभरितौपोलंगगाधरायेवेदेसंगे पितृव्येति

धर्मे

जे०

576

यदयंपरमोपन्नाष्टसिंभारत आसीद्दीरोस्यनाकाक्षीधर्मार्थकरोत्प च सचकिलकृतनिश्चयोद्विजोभुजगपति
प्रतिदेशितात्मकतः यमनियमसहोवनांतरंपरिगरितांछशिलाशनप्रविष्टः ॥ ६ ॥ इति श्रीमहाभारतशतसाहस्र
स्यासंहितायांविष्णुप्रोक्त्याशान्तिपर्वणिमोक्षधर्मोपेच्छसुपाख्यानेसमाप्तेमिति समाप्तंवेदंशान्ति
पर्वे ॥ शुभमस्तु ॥ अस्यानुश्रुताशान्तिकेपर्वमविष्पति तस्यायमाद्यश्लोकः युधिष्ठिर उवाच शमोव
ऊविधाकारः सूक्ष्मउक्तः पितामह नचमेरुदृश्येणान्तिरस्तिश्रुतेदमीदृशं संवत् १८३० समरनामवैशाख
माशेकृष्णैक्षेत्रेचतुर्दस्यायमौषधमवासेरुदं पुस्तकसमाप्तः लीतंघीसणकाययोदेव्याशोलीषाममदोषनदियेते

वमथपितरंरक्षिणामृत्पुपांस्तौश्रीनेचितामरिण्यः शरणाभुपगनोसूद्रिगोपालदेवं १ आकरोन्मोक्षधर्मोन्नीलकंठः समासतः अनेनप्रीयतां
देवो गिरिजायतिरभयः २ इति श्रीमत्पद्मवाक्यप्रमाराणामयोदाधुरंधरंधरचतुर्दशवशावतंसश्रीगेविवरुहिसूतोः श्रीनीलकंठस्यकृतोभारतभा
वदीपमोक्षधर्मार्थप्रकाशः समाप्तिस्तुभक्तः ॥

राम०

५७६

ॐ

शातपथ पत्रे ५१६ मी ३ मल राजा इ ए जी त
देवजी जोग श्री जी का रा के वजीरी मल जम के

शांति पूर्व मोक्षधर्म
५७६

५३५१६५३। ५७६

